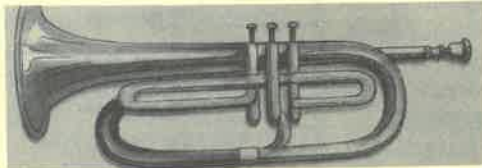

POLITIEK in de SCHOOL.

—krant van het Pius X-lyceum—

HORRA

Eindelijk een schoolkrant. Na twaalf jaar Bolwerk oude stijl, nu een Bolwerk nieuwe stijl. Op de eerste plaats, omdat we geloven, dat veranderingen in veel gevallen een positieve uitwerking sorteren en in ons geval voor Bolwerk een hernieuwde belangstelling zullen opleveren. Op de tweede plaats is ondanks het feit, dat steeds meer kranten gaan verschijnen in magazine-vorm, aan de krant een grote toekomst en wel door de diversiteit van de paginaas en het onhandzame formaat, dat je er voortdurend op wijst, dat je ergens mee bezig bent. En dat is erg belangrijk als je lezen gaat dachten we. Daarom dus, twijfels van ondermeer de drukker en de schoolleiding ten spijt, een Bolwerk op krantenformaat (graag zullen we over deze verandering jouw mening horen; stop hem bijvoorbeeld in de kopybus). Het idee van een krant is, we zullen er (zoals trouwens nergens) een geheim van maken, geïnspireerd op het beruchte jongerenblad PLUG, dat vorig jaar hier op school is verboden, vanwege enige sex en artikelen over de kritische school.

Tot zover wat betreft de technische veranderingen van Bolwerk. Wat de inhoud aangaat zullen we het oude pad van (meestal slechte en ongelezen) proza en gedichten grotendeels verlaten en in eerste instantie aansluiting zoeken bij aktuele (de school rakende) zaken; en wel zo algemeen, als het hier staat. Dat betekent dus niet, dat proza en poëzie komen te vervallen. Graag zullen we ruimte besteden aan de literaire vruchten van ons onderwijs, maar zeker ook aan tekeningen en foto's. Het onderwerp van deze Bolwerk is: POLITIEK IN DE SCHOOL. Redactie en vaste medewerkers zijn zich ervan bewust, dat dit een vaag motto is. In een aantal artikelen en interviews wordt getracht daar wat lijn in te brengen en wel, omdat we ervan overtuigd zijn, dat politiek op school niet langer te vermijden zal zijn (zo gauw ook de regering daarvan overtuigd is, zal de politiek zeker als vak op school verschijnen). Politiek in de school heeft overigens beslist niets met het schoolparlement te maken, maar met de school, die dichter bij de maatschappij (de realiteit is eindelijk in zicht, zij het nog ver) komt te staan, althans hoort te staan. We koesteren niet de illusie, dat dit nummer van Bolwerk nou eindelijk uit en te na en voorgoed het zeer ingewikkelde onderwerp politiek in de school tot klaarheid heeft gebracht. We hopen alleen de discussie over dit onderwerp wat op gang te brengen en althans iedereen aan het denken te zetten. En dat is misschien geen ijdele hoop, wanneer je merkt, dat een leraar, die je een dag na het mislopen van de eerste opname van een interview weer spreekt eens is gaan nadenken over politiek in de school. Denk ook als leerling niet meteen, o, politiek op school, nou, zal me een rotzorg zijn, want het gaat hier wel degelijk om iets, dat in de eerste plaats jou aangaat. Je hebt leren aanvaarden een aantal malen per week een twaalftal vakken te doen, waarvan de meeste niet direkt klikken met de praktijk. Politiek doet dat wel. Politiek is iets, waarmee je dagelijks geconfronteerd wordt, zodra je de school verlaat en later bijvoorbeeld als je in dienst gaat of wanneer je stemplichtig bent, of wanneer dan ook. Je zal zeker ook geconfronteerd worden met de internationale politiek: de Griekse, Spaanse, Portugese en andere diktatuur; het Chinees, Cubaans of Russies Kommunisme etc. Het is dan zaak terdege te weten wat er aan de hand is en hoe je daarop moet reageren.

Redactie

Wat is POLITIEK ?

Politiek: staatkunde, geheel van parlementaire beginselen. (Dit volgens Koenen, omdat ik geen Van Dale bij de hand heb.) Heb je dit gelezen, weet je ook als oplettend lezer nog niet wat politiek is. Dat had ik je trouwens wel kunnen zeggen, maar goed, laat ik eens, volgens goed Hollands schoolgebruik, (vergeefs) grasduinen bij staatkunde (de wetenschap van het besturen van een staat — dat kan van alles zijn en zowel te maken hebben met diktatuur, als met democratie) en parlementair (betrekking hebbend op het parlement = volksvertegenwoordiging. Politiek blijft echter niet — en niet alleen in Nederland — beperkt tot het parlement). Nog weten we niets en eigenlijk is dat ook niet zo verwonderlijk. Met politiek is het namelijk als met pornografie: bijna iedereen praat erover, maar eigenlijk weet niemand wat ermee bedoeld wordt. Degenen die heel voorzichtig praten over politiek, of over pornografie, doen dit ook niet omdat ze het smerig zouden vinden (want waar ligt, ook bij politiek, de grens), maar omdat ze eigenlijk niet weten waar ze het over hebben. En daar zijn ze zich van bewust in tegenstelling tot degenen, die volop over politiek praten en uitleg komen geven voor televisie, terwijl we net geleerd hebben dat eigenlijk niemand weet wat politiek is. Dit klinkt nou allemaal wel erg aardig, maar we zijn geen bal opgeschoten en ik heb mezelf toch opgelegd een inleiding over politiek te houden.

Laten we onszelf trouwens niet voor de gek houden en wat tegenstrijdigheden uit de eerste alinea te lijf gaan. Er zijn bijvoorbeeld twee manieren van „niet weten waar je het over hebt“. Ten eerste, je bent te stom (of je hebt je les niet geleerd) en kan dus niet weten waar je het over hebt (moet hebben), of, ten tweede je hebt te maken met een begrip of een onderwerp, waarvan niet vaststaat, wat het is en je dus niet kan weten waar je het over hebt. Weet je dat namelijk wel, dan is er beslist iets niet in orde. Zo is het met politiek, een begrip, dat ondefinieerbaar lijkt. Weet je, als buitenstaander, niet wat politiek betekent, dan is het (tot nog toe) in orde, weet je echter wel wat er mee bedoeld wordt dan is er ergens iets fout. Je kan je op het ogenblik dan ook alleen maar aanpassen aan wat er voor politiek doorgaat en er op dat terrein gaande is. Het is bij politiek ook zo (als bij pornografie) dat je in handen bent van degenen die politiek (= macht) uitoefenen; zij bepalen wat politiek op een bepaald moment inhoudt en zij zijn het die aan

die politiek doen. In een democraties land, als wij het onze altijd zo graag noemen, is het de bedoeling dat het volk zijn eigen politiek bepaalt, door het verkiezen van haar vertegenwoordiger in Eerste- en Tweede Kamer. Dat dat door grote onbewustheid van de kiezers (en ook op school wordt er niets aan gedaan dat te ondervangen) nogal eens raar uitpakken mag als bekend worden verondersteld.

Zwarte Piet

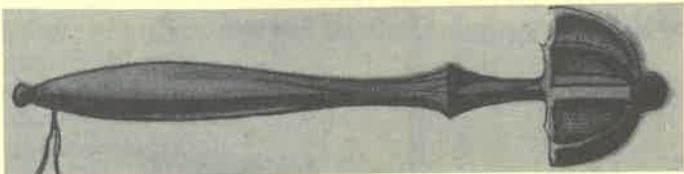
Politiek (om door te gaan voor de overgebleven lezers) is in feite een onzinnig begrip, dat men in de Nederlandse politiek (vaag) nogal graag hanteert om, als gewoonlijk, zo vaag mogelijk te blijven. Politiek is een term, net als kleine kinderen bang worden gemaakt met Zwarte Piet, die in feite de aandacht afleidt van al het gedoe en het mooie, dat gestalte vindt in de persoon van Sint Nikolaas (voor wie ik nog steeds een diep respect koester, ook al is hij van de heiligen-kalender afgevoerd). Politiek

(lees verder op pagina 11)

La leçon politique

Chapitre quinze: Le Pronom déterminatif

masc. sing. Le peuple des Russes est aussi gentil que celui de Prusse
fém. sing. La femme du sénateur est plus intelligente que celle du dictateur
 masc. pl. Les soldats en Islande ont plus froid que ceux en Irlande
fém. pl. Les idées des enfants sont plus stupides que celles des parents

SCHAAM JE NIET IETS IN DE KOPY-
BUS TE STOPPEN, MAAR LATEN ZIJ
ZICH SCHAMEN, DIE DAT NIET DOEN!
(Bollefje)

Matthias de Koning

leraar ~ leerling

Als we het op school over de verhouding leraar — leerling hebben, brengen we dit meestal in verband met de democratisering van de school.

Nu is mij gevraagd om i.v.m. met dit nummer over politiek op school een stukje te schrijven over dit onderwerp.

Ik hoop dat ik het goed zal kunnen uitleggen.

Op school geeft een leraar les vanuit een bepaalde politieke overtuiging.

Hij betuigt namelijk sympathie met een bepaalde overtuiging van een politieke partij.

Hij hoeft natuurlijk niet alle overtuigingen van die partij te steunen.

Als de leraar dan les geeft, zal hij z'n overtuiging bij het behandelen naar voren laten komen.

En hoe is dat gelegen met de leerling?

Het is vrij moeilijk voor de leerling om dan tegen zo'n overtuiging in te gaan, want daar krijgt hij/zij meestal geen gelegenheid voor, vanwege de tijd, die de leraar heeft om een bepaald onderwerp te behandelen. En dat moet toch wel volgens mij gaan veranderen.

Een leerling wordt namelijk op school opgeleid om later de maatschappij in te

Brief op straat gevonden ma. 13 oktober '69

Amsterdam, ergens in oktober '69

Marlies,

Om een naam hierboven te zetten is even een probleem geweest, ik heb er even over gedacht om Zuster Verdonk er boven te zetten. Toen dacht ik „welnee Leonarda dat kan je niet maken”, daar het zeer moderne Coudewater (even voordat ik weg ging) er net aan begonnen was om ons patiënten de zusters bij de voornamen te laten noemen. Daarna moest ik weer een tijdje denken om me jouw naam te herinneren, maar ik geloof wel dat 't gelukt is. Hé wat een enorm vervelend verhaal hè? Hier in A'dam is alles oké. Wim werkt erg hard, drinkt niet, althans geen alcohol, en ik stofzuig, was af, maak bedden op, geef de plantjes om de dag water, zet de vuilniszakken buiten (want dat vergeet m'n lieve man altijd) en je moet weten die moet ik twee trappen naar beneden sjouwen jáá Wim niet hoor maar die vuilniszakken en kóóók weliswaar geen slakken elke dag, maar ik kook! Enfin de hele huishoudelijke troep rolt wel. Ik werk nog niet want ik moet nog steeds aan dat ellendige oor geholpen worden. Nou en A'dam is natuurlijk geweldig hè. Gewoon A'dam weet je wel 100 maal beter dan Maastricht nou dan weet je 't wel. Ans komt ook vaak en die vermaakt zich hier in A'dam geweldig, die rooit het wel. Ja verder weet ik op het moment niet wat er nog meer over A'dam te vertellen is. Hoe is 't op Coudewater, hoe maak jij 't schrijf me dat eens en kom ook eens langs dat zouden Wim en ik erg leuk vinden. Ik heb van Ans gehoord dat je nu op „Knorrenlust” werkt. Bevalt 't? Dus je bent gelukkig een beetje uit de buurt van die uitgeknepen gefrustreerde citroen van een Ausfvieda. Dat is ook gezonder! Tot schrijfs.

Leonarda

gaan.

Als hij/zij 5 of 6 jaar de mening van anderen heeft moeten slikken, zonder daar over te mogen discussiëren, dan gaat de leerling de maatschappij in met een mening, die niet van hem persoonlijk is.

Laat de leraar dan in het begin van het schooljaar zeggen, vanuit welke politieke overtuiging hij les geeft.

De leerlingen moeten dan het recht hebben om met hem daarover te discussiëren.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat de mening van de leraar altijd goed of fout is en dat zelfde idem voor de leerling

OP ENIGE CLASSIEKE PHOTOGRAPHIEËN

Minnelijks is veel onder de zon:
slimschietend behagen van lonkende ogen,
klokkend getortel,
zoetgevoois,
uit elpenbenen hals.

Welaan dan, gij Phoebus Apoll,

't is tijd te verhullen

uzelf en uw nijd,

want nimmer, o zoon van Delos,

beroerden uw gouden schichten

het schoons, dat de koekoek

in Peters', des Conrectors, diaphragmatische doos

aanschouwd' en

(helaas niet chromatisch)

vereeuwigd':

Deez' heerlijke zaming ontwikkelde maagden,

drie graziën gelijk,

drie docht'ren der Venus,

tot 't minnen, zo schijnt het,

geboren,

getogen edoch in Athenes,

der uilenogigen, dienst.

Lieflijk en losjes de lend'nen

omsluieren doorluchtige vezelen,

door d'Allesreiniger Ajax

tot blankheid gestoomd.

Rank en gestroomlijnd lijk Ionische zuilen

rijst uit der enkelen gewricht bekoorlijk

het Been.

Wedijv'ren sierlijk smaltenige

voeten

met der snellen Diana

geofefende loop.

Zo vluchten zij schaamvol als Daphne,

Apollons begeerte ontvliedend,

door Overtooms Velden

naar de Tempel des Wijsheid,

maar ook daar nog van des ruwen manvolks

gulzig gefluit achtervolgd,

van lokaal tot lokaal.

Enkel Corrie, het Kuiken,

waagt 't haar te genaken,

zelfs hij geenszins bevroedend,

dat mogelijk eens

fel nagelend en duister Medea de trotse

het wrokkend herte tegen hem keert,

blondlokkig Kreusa

hem fronsend verwenst en

de Graaf'lijke, bruinharig,

heur hoofd in de nek werpt,

op de zoete lippen

slechts enkel nog

puh!

Germanicus

DESERTEREND

handballetje

Tot in de verste uithoeken van ons gammel — soms rammelend — schoolgebouw is af en toe een luide kreet waar te nemen, voorafgegaan door een dreun en glasgerinkel.

Bezetting van de cour door het handballeger!

Zij vinden slechts zwakke tegenstanders in de glazen soldaten, die al gauw onder hun leren kogel bezwijken.

Ook de zonfilterende luxaflexen worden doorkliefd.

Consternatie, veroorzaakt door het binnensuisende projektiel, gelijkend op een verhuizende planeet, die even later slechts een bal blijkt te zijn.

Paniek maakt nu plaats voor gejuich.

Toch nog een 'happy end'.

Yvon & Agaath

De jaargetijden

Het is zomer, de zon schijnt fel

Ik zie jou weer, je bent nog precies als toen

Nu kunnen we samen weer lol maken

We buitelen in het gras, want de lucht is groen.

Het wordt herfst, jij moet weer gaan

je gaat weg, met schoenen vol lood

We zijn allebei weer terug, waar we waren

ik zit weer op school, want de blaadjes worden rood

Het is winter, het is ontzettend koud

Ik verlang naar jou, terwijl ik hier zit

ik zit hier in de sneeuw, jij daar op het ijs

We denken aan elkaar, want de sneeuw is wit.

Hoera, het is lente, ik zie je bijna weer

Nog een paar maanden, dat is al gauw

Ik leef weer, ik loop weer, ik ben niet meer kil

We zien elkaar bijna, want het gras is blauw.

Julliette

Ter overname aangeboden:

Hockey-schoenen (Adidas-3 banden)

Sarto shirt en short. Kousen.

Fietsklem voor de stick.

Tegen redelijke vergoeding.

Te bevragen bij: T. van Zuylen-van der

Burg, Generaal Snijdersplantsoen 13,

Telefoon 02968 - 2060, Badhoevedorp

Onzichtbaar vliegen fliere-fluiters

Naar hun rustplaats die niet bestaat

Die zwart en kaal daar staat

-Waar het rood van vuur en vlam

Hen de kracht ontnam

De Dood te bereiken

En daar neer te strijken

Hetgeen nooit zal komen

Voor hen die het niet willen zien

L.T.B.-4c

In dit artikel wijst Ko Ariëns (geschiedenis) ondermeer op het feit, dat met politiek niet uitsluitend partijpolitiek wordt bedoeld, maar dat we politiek aantreffen in alle maatschappij vormen. Zeker ook op school, waar de politieke inzichten van een leraar(es) verregaand bepalend zijn voor de wijze van lesgeven.

politiek OP school onvermijdelijk

In een vragende vorm gesteld heeft deze titel jarenlang een ontkennend antwoord gekregen; er werd zelfs aan toegevoegd, dat de school de dure plicht had zich niet met de politiek, in welke vorm dan ook, in te laten. De leerlingen mochten niet beïnvloed worden; politiek, een noodzakelijk kwaad, hoorde in de maatschappij thuis; politiek op school leidde tot indoctrinatie. Het spookbeeld van het onderwijs in Hitler-Duitsland leverde de argumenten voor dit standpunt. De laatste jaren is daar gelukkig enige verandering in gekomen; men is gaan inzien, dat de politiek toch wel zo belangrijk is, dat de toekomstige burgers daar op voorbereid moeten worden door middel van het verschaffen van objectieve informatie.

Zowel de mening, dat politiek op school te vermijden is, als de mening, dat informatie objectief gegeven kan worden, wil ik in dit artikeltje eens nader onder de loupe nemen. Ze zullen echter niet afzonderlijk behandeld kunnen worden, omdat ze onverbreekbaar met elkaar verbonden zijn. Wanneer de objectiviteit n.l. niet haalbaar is, kan de politiek, in de betekenis van het geheel van maatschappelijke opvattingen, niet meer vermeden worden. Dat op de confessionele scholen, universiteiten etc. tot voor kort alleen leden uit het eigen „nest“ werden aangesteld, moet ons t.o.v. die objectiviteit reeds wantrouwend maken. Bij nader inzien zijn er dan ook verschillende redenen aan te geven, waardoor er van objectiviteit op school geen sprake kan zijn.

De school, de schoolleiding, de leraren, de leermiddelen en de leerstof worden namelijk voor een groot deel door de maatschappij bepaald.

De school, als instituut, komt voort uit de maatschappij, wordt door haar onderhouden, ingericht en gecontroleerd en heeft van haar de opdracht gekregen de leerlingen op diezelfde maatschappij voor te bereiden. De school is volledig in de maatschappij geïntegreerd, is een niet los te maken deel van dat geheel. En al mogen we beslist niet van een éénrichtingsverkeer spreken, de invloed van de maatschappij op de school is vele malen sterker, dan die van de school op de maatschappij. Niet voor niets stellen de studenten, dat, alvorens de universiteit gedemocratiseerd kan worden, eerst

de maatschappij op deze weg verder voortgang gemaakt moet hebben. De schoolleiding is als instituut aan dezelfde reeds hierboven genoemde invloeden van de maatschappij onderhevig;

—Krant van het Plus X-lyceum—

BOLWERK: verschijnt, ook wanneer er geen aanleiding toe is.
1e jaargang, nummer 1

REDAKTIE:

Matthias de Koning
Ton van der Koppel
Hella Kroon
Joke Wartenberg

VASTE MEDEWERKERS:

Ko Ariëns
Louis Bianchi
Ben Bugter
Marcel Gazendam
Anke van de Kroon
Henriëtte Looghman
Tars van Schaik
Fred Zoomers

als één of meer afzonderlijke individuen kunnen we de schoolleiding met de leraren gelijk stellen. Ieder van hen heeft zijn eigen maatschappelijke ideeën en opvattingen. Duidelijk is, dat ze deze na het betreden van het schoolgebouw niet bij de conciërge in bewaring geven en zich dan ideologisch naakt verder spoeden naar hun kamers of lokalen. Zij blijven zichzelf en al hun meningen en uitingen worden door hun persoonlijke maatschappelijke instelling gekleurd. Wat betreft de leermiddelen kan ik kort zijn; zij vallen ofwel onder datgene wat ik over de school heb gezegd, ofwel onder dat wat op de leerstof van toepassing is.

De leerstof wordt voor een groot deel door de selectie en de presentatie bepaald. De auteurs of samenstellers hebben evenmin zich zelf bij hun arbeid kunnen uitschakelen. Bij de „exacte“ vakken lijkt deze subjectieve inbreng geen hout te snijden. Om het niet nog ingewikkelder te maken zal ik hier niet dieper op ingaan, te meer omdat ook via een andere weg de maatschappelijke bepaaldheid van de exacte wetenschappen naar voren komt. Door het feit n.l. dat zij de bouwstenen aandragen voor de techniek, die een steeds grotere invloed op het alledaagse leven uitoefent, worden zij noodzakelijk vermaatschappelijkt, dat wil zeggen verpolitiekt.

Nu we hebben moeten constateren, dat het onderwijs zeer sterk door de maatschappij bepaald wordt — dat noemt men een open deur intrappen! — en weten, dat de politiek een wezenlijk onderdeel van die maatschappij uitmaakt, kunnen we er niet meer onder uit, de politiek als onvermijdelijk op school te beschouwen. Zij, die denken volkomen a-politiek te kunnen zijn, door zich nooit over de politiek uit te spreken, conformeren zich met de bestaande situatie en bedrijven aldus wel degelijk politiek. Met deze constatering zijn we er echter niet; de gevolgen zijn zo mogelijk nog belangrijker. De schoolleiding en de leraren dienen zich van hun maatschappelijke en politieke invloed op de leerlingen bewust te zijn, opdat noch zij zelf noch de leerlingen hiervan het slachtoffer worden. Om het risico te verkleinen, dat de leerling ofwel verlengstuk van de leraar, ofwel van de weeromstuit zijn

tegenpool wordt, moet hij van deze onvermijdelijke subjectiviteit en beïnvloeding op de hoogte gesteld worden. Wanneer de leerlingen zich n.l. van de subjectiviteit van de leraar bewust zijn, zullen ze eerder geneigd zijn enige afstand van diens ideeën te nemen. Dit afstand nemen moeten we als een groot winstpunt beschouwen, omdat het een noodzakelijke voorwaarde is om tot een kritische instelling te komen en omdat het tevens de eerste stap op de weg naar dit doel betekent. Dat deze kritische instelling niet altijd tot opvattingen van „het juiste midden“ zal leiden, is volkomen normaal en zelfs toe te juichen, alleen al omdat achter de juistheid van dat „juiste milieu“ veelal een vraagteken gezet kan worden; de geschiedenis verschaft ons voldoende voorbeelden.

IN HET VOLGENDE NUMMER

Bolwerk is van plan de middenpaginaas van het volgende nummer te besteden aan de produktiviteit van de verveling. Gelieve tekeningetjes en andere bewerkingen van agendaas en schriften (of boeken) uit te scheuren en in de kopybus te stoppen. Ook teksten van banken, of tips van banken met tekeningetjes of/en teksten zijn zeer welkom. We kunnen haast niet wachten.

ATHENEUM NIEUWSCENTRUM

Naast de Atheneum boekhandel op het Spui is onlangs het Atheneum Nieuwscentrum geopend. Hier kan je zonder de verplichting iets te kopen (je kunt er dan ook vanaf de straat zo inlopen: de buitenmuren zijn weggehaald) tijdschriften en boeken uit binnen- en buitenland lezen en/of doorbladeren. Je kunt tevens kijken naar de televisie, luisteren naar de radio, opbellen vanuit twee telefooncellen, typen op de aldaar aanwezige typemachines en zien waar het wereldnieuws zich afspeelt op een grote wereldkaart, die aan de muur hangt. Het is alleszins de moeite waard om er eens een kijkje te nemen.

Ben Bugter

Daar sta jij, de stoere sterke man,
die mij alleen maar verlaten kan.
Je kijkt me aan met je lachende, spottende ogen,
de ogen, die mij bedrogen . .
Ik haat je, ik moet je haten.
Ik moet je verlaten.
Maar mijn hart slaat nog steeds voor jou.
Toch neem je een ander tot vrouw

Mijn stoere, sterke man.

2e klas.

HIERONDER ZIT DE

REDAKSIE

A FORTNIGHT IN

ENGLAND

Het onderstaande kuise verslag (kuising uiteraard niet van Bolwerk) over de traditionele Engelandvaart, die ook deze zomer weer is volbracht, hebben wij traditiegetrouw graag geplaatst.

Traditiegetrouw kwamen de heren Van Lent (Kyrië) en Tel (Theo) te laat. Maar na een kleine inspectie was het toch koffers inladen, instappen en wegwezen geblazen. We stopten in België bij de Lookerse Zoo en zoals de naam doet vermoeden moest dit een dierentuin voorstellen; en wat voor één: hij bestond uit anderhalve leeuw en een uit zijn krachten gegroeide muis (= wolf). Daarna reden we naar Ostende en gingen vandaar uit met de boot naar Engeland. We kwamen aan in een mistig Dover, waar we, na een spoedcursus voor kruier, in de gelegenheid gesteld werden ons eerste Engelse ijsje te consumeren.

Laat in de avond arriveerden we in Hasting, waar ons een lunch met voedsel van twijfelachtige herkomst werd geserveerd. (Het leek op macroni) We werden met zijn negenen op een kamer geplaatst, die van alle comfort was voorzien (lekkend dak, raam van 1 bij 1, zelfs het zonneplaat ontbrak niet). Anke v.d. K. was uiteraard weer eens niet

tevreden en weigerde op het bed te slapen, zodat we met veel moeite het matras op de grond moesten leggen, omdat deze „dame“, met als rotsmoes „rugklachten“, dan beter van haar nachtrust kon genieten. (Hier stak natuurlijk iets achter en wij vermoedden dan ook sterk, dat Anke v.d. K. niet het risico wilde lopen, een vreemde man onder bed aan te treffen). De volgende morgen was de eerste run naar het postkantoor (om alle ouders gerust te stellen) en daarna vielen we op het stadje aan met al zijn steegjes, trappen en heuvels. (Je werd er beroerd van) en niet te vergeten de lantaarnpalen (overblijfsel van een buil te bezichtigen in 5D). Om onze dagelijkse kost te bemachtigen moesten wij bijv. ruim ten kwartier klimmen. Maar je kreeg er dan wel een beloning voor, want op een paar dingen na was het eten best te vr. . . en!

's Woensdags togen we naar Londen, zagen daar Hampton Court, Windsor (twee paleizen van de Engelse koningin) en Hyde Park, waarna we in hoog opgevoerd tempo (hè Kyrië) Oxford Street doorliepen om nog even te verpozen op Trafalquer Square voor we gingen

(Politiek werk): Wees solidair, aandachtig gespannen, ernstig en energiek.

wal heb je aan het cjp? wal zijn de voorwaarden?

- ★ Het Cultureel Jongeren Paspoort is een kaartje, waarmee je goedkoper naar toneelvoorstellingen, concerten, dans-uitvoeringen, kabarettentoonstellingen, sportmanifestaties en andere evenementen kunt gaan.
- ★ Het CJP is in heel Nederland geldig.
- ★ Met het CJP heb je gratis toegang tot alle Rijksmusea en tot de meeste plaatselijke.
- ★ Op een aantal tijdschriften - van AO-reeks tot Aloha en van Tirade tot Skoop - kun je met een CJP een goedkoop abonnement krijgen.
- ★ In steeds meer plaatsen verschijnt regelmatig een mededelingenblad met agenda en informatie over reducties. Hoe meer CJP-houders er zijn, des te meer kunnen de gebruiksmogelijkheden worden uitgebreid. Wie dus een CJP neemt behartigt niet alleen z'n eigen belangen, maar ook die van anderen. Laten we er voor zorgen, dat kortingen voor jongeren vanzelfsprekend zijn.
- ★ Wie niet jonger is dan 15 jaar en niet ouder dan 22 (voor studerende en dienstplichtigen en in enkele plaatsen wordt hierop een uitzondering gemaakt) kan zich een CJP aanschaffen.
- ★ Het CJP kost erg weinig, als je ziet welke voordelen het biedt.
- ★ Er moet een pasfoto op.

Het CJP in Amsterdam

- ★ Stap een girokantoor of agentschap binnen, vul daar een speciale stortings overschrijvingskaart in en betaal f 3,50 (bij storting 25 cent meer). Het paspoort wordt daarna thuisgestuurd met een aanvulling betreffende de pasfoto.
- of ★ Lever het uitgelichte en ingevulde formulier met een pasfoto en met f 3,50 in bij het CJP-buro in de Tolstraat 129 (tegenover Cinéfil) te Amsterdam, telefoon (020) 761 333 en het paspoort is klaar terwijl je wacht.
- of ★ Zend het uitgelichte en ingevulde formulier met pasfoto en met f 3,50 AANGETEKEND aan hetzelfde adres en het paspoort wordt thuisgestuurd.

★ Elke maand ontvang je daarna de informatiekrant PLUG met de grote culturele agenda.

ik wil een cjp hebben

naam _____
 voornaam _____
 adres _____ tel. _____
 woonplaats _____
 geb. datum en jaar _____
 beroep/leerling van _____

handtekening _____

Als God bestond moesten ze hem afschaffen.

(Bakoenin)

dineren in Soho. (Er werd vis geserveerd van 20 bij 10 cm). 's Maandags was het doel voor de tweede maal Londen. We gingen met de trein naar Charring Cross Station, liepen van daar naar Buckingham Palace, waar het verschrikkelijk druk was, bekeken de Westminster Abbey en reden tenslotte, mét de ondergrondse, naar de St. Paul's Cathedral, de Tower en Madam Tousseaud. De terugreis naar Hasting, weer per trein, was hartstikke gezellig. De Engelsen maakten kennis met enkele onvervalste Amsterdamse liederen (zie foto), waar men enkele coupés verder ook nog van mee kon genieten. (Voor de tekst van één van deze liedjes moeten wij de gewaardeerde lezer verwijzen naar het einde van dit verslag). Het was overweldigend en we willen daarom hier nogmaals de twee leraren bedanken, die dit alles zo fantastisch voor ons geregeld hadden. Op een van de mooiste dagen van deze weken bezochten we Eastbourne en wandelden (lees: klommen) naar Beachy Head, een hoge rots die ons een prachtig uitzicht gaf op zee. De hete dag werd verkoeld door een bootreisje, wat onze verbrande huidjes nou niet meteen ten goede kwam. Die avond gaven de Belgen een feest; het was er best gezellig. Dit voorbeeld werd enkele dagen later door de Fransen gevolgd, terwijl de Belgen het ook nog eens over deden. Al met al kwamen we wat dat betreft niets te kort. Verder zagen we in de loop van die twee weken de kathedraal van Canterbury (zie Geoffrey Chausser: Canterbury Tales), die geweldig was een aantal aardige plaatsjes in de omgeving zoals Rye (met zijn kerkje en kermis voor de liefhebbers), Battle, Folkstone (de sterrenwacht) en Dover. (vervolg is reeds voorafgegaan)

DE SCHOOL EN DE POLITIEK

door Berendt Schnijcoeck

Als we een antwoord willen hebben op de vraag of politiek als vak op school gegeven moet worden, zullen we eerst een paar andere vragen moeten beantwoorden. Dit kunnen we het beste doen in „katechismusvorm”, want deze vorm heeft eeuwenlang verbazend effectief gewerkt (!)

1. Waartoe zijn wij op school?

Wij zijn allereerst op school om te leren lezen, schrijven en rekenen en daardoor later in de maatschappij gemakkelijker ons kostje te verdienen en een gelukkiger leven te leiden.

Misschien vraag je je af waarom nu juist lezen, schrijven en rekenen zo belangrijk zijn. Stel je dan eens iemand voor die niet kan lezen, schrijven en rekenen. Deze persoon werkt bijvoorbeeld op een kantoor; hij moet dan vloeren schrobben, ramen lappen en meer van dat eenvoudige werk, juist omdat hij zo weinig heeft geleerd. Dat is op zich voor deze man natuurlijk geen ramp want dit werk smijft tegenwoordig heel wat op. Edoch, wanneer hij zijn loonzakje krijgt, weet hij niet eens of er wel net zoveel inzit als hij met zijn baas is overeengekomen. Hij ziet wel een aantal briefjes en wat muntjes, maar hoe groot de gezamenlijke waarde is weet hij niet, want daarvoor moet hij optellen en dat kon hij immers niet. Iedere kwaadwillige slimmerik kan hem te weinig uitbetalen zonder dat hij het merkt. Maar stel dat hij er op de een of andere manier toch achter komt dat hij te weinig heeft gekregen, dan moet hij zich beklagen bij de loonadministratie van dat kantoor. En als die administratie nu eens een schriftelijke klacht vraagt? Wat dan? En als de belasting nu eens nog meer inhoudt dan vastgesteld is? Het hoeft toch zeker geen verder betoog meer dat iedereen in situaties terecht komt waarin hij wel moet kunnen lezen,

schrijven en rekenen. Kan hij het niet dan benadeelt hij zichzelf.

Curaçau

Nu komen we bij de volgende vraag:

2. Krijgt iedereen ook met politiek te maken?

Ja, iedereen krijgt ook met politiek te maken. Je moet straks immers stemmen, en het zou wel fijn zijn als je weet wat je doet, op wat voor figuur je stemt. En denk eens aan de militaire dienst (ook de meisjes, Marva!). Als je straks 's konings wapenrok draagt en je oefent in het vermoorden van je medemens terwille van Volk en Vaderland en de Nederlandse Driekleur, kan het moment komen waarop je in een vliegtuig gestopt wordt op transport naar Curaçao, waar Papa Godet, met de steun van het volk, een staatsgreep heeft gepleegd. En dat enkel en alleen omdat de pas onttroonde, enigszins diktatoriale, regering in het kader van het Koninkrijksstatuut een beroep heeft gedaan op Nederland om militaire steun. Jij moet dan misschien helemaal tegen je wil en je politieke overtuiging (als je die dan al hebt) daar op dat wildvreemde eiland een stel ondervoede en onderontwikkelde mensen in bedwang te houden (nb. dit is een hypotetisch geval; misschien is de politionele aktie in Indonesië een beter voorbeeld).

Is dat dan geen politiek? Wil je je niet voorbereiden op dergelijke situaties? Wil je je als een onwetende stommeling laten koeienen door een paar ministers? Denk ook eens aan de loonpolitiek: op hoeveel manieren kun je je daar niet laten bedonderen als je niets van dat soort zaken afweet? Het is nu al voldoende aangetoond dat iedereen onderwijs in politiek moet krijgen. Wie daar niets vanaf weet loopt de kans zichzelf te benadelen, net als die man die niet kon rekenen.

het hof

Tot slot nog iets over het hoe.

Onderwijs in één politieke richting is natuurlijk uit den boze. Eerstens omdat het nu juist de hele grap is dat je een keuze maakt, en als je nu slechts van één richting iets weet, kun je helemaal geen keuze maken.

Bovendien onderga je van elk onderwijs altijd een invloed, zodat je niet meer onbevooroordeeld tegenover de politiek staat als je daarin onderwijs hebt gehad. Nu is het zaak deze beïnvloeding zo klein mogelijk te houden door over zoveel mogelijk politieke stromingen informatie te geven. Als je dat niet doet, kun je beter geen politiek onderwijs geven, want het is voor iemand gemakkelijker zichzelf te oriënteren als hij niet aan allerlei vooroordelen vastzit. Zoveel mogelijk politieke richtingen dus.

Verder is het nodig het onderwijs in politiek wat levendig te houden, omdat men vaak denkt dat politiek saai is. Dat komt mijns inziens doordat er tussen partijen als KVP, CHU, AR etc. zo weinig verschil zit en omdat er zoveel mensen van juist deze partijen voor radio en tv komen en dan eindeloos kunnen óuwehoeren.

Maar ga nu eens luisteren naar Nico Verlaan, Marcus Bakker, André v.d. Louw, Toxopeus of Jongeling of Gerda Brautigam, dit soort mensen spreekt duidelijke taal en zorgt altijd wel voor een paar grappen en grollen.

Politiek op school zou je fris kunnen houden door af en toe eens een paar politieke tegenstanders uit te nodigen om een bekgevecht te beginnen. Een heel enkele keer zie je zoiets wel eens op de tv (v. Riel contra Mulisch). Zeer interessant te horen met wat voor (dwaze) argumenten ze elkaar om de oren slaan.

Wanneer zien we dergelijke spektakels live op school?

Vol verwachting klopt mijn hart.

wapie ^{IS} BACK !

Ik zou graag iets willen schrijven over politiek op school. Volgens mij moet tegen politiek op school ten sterkste geageerd worden. Het hele idee is trouwens alweer (net al democratie op school) een navolging van de studenten.

De gevolgen van die zogenaamde politisering kun je dan ook zien in de studentenwereld: ten eerste linkse propaganda (ASVA, NSR? Ton Regtien enz.) en ten tweede oproer met het doel revolutie te trappen (bezetting van de Katholieke Hogeschool in Tilburg, bezetting van het Maagdenhuis en ga zo maar door).

Als men de middelbare school ook wil verpesten, moet men vooral de politiek op school invoeren. Laat het langharige tuig de school maar volstoppen met foto's van Mao, Ho Tsjin Min, Che Guevarra en consorten, laat ze maar CPN-, PSP- en anti-atoombomaffiches ophangen. Laat de eersteklassertjes maar beïnvloed worden door een stelletje demagogen die op een vuile manier iedereen ompraten. Maar wees dan niet verbaasd als over een paar maanden de school een broeinest van onrust is en er voor leren geen gelegenheid meer is. Wees dan niet verbaasd als de school bezet wordt onder leiding van die actiegroep en de politie er nog aan ta pas moet komen om de school te ontruimen! Nee, nee en nog eens nee! Op Pius X geen politiek! Laat de redactie van Bolwerk zo verstandig zijn geen enkel stukje met een lijkse strekking te plaatsen. En iedereen zal het met mij eens zijn als ik zeg dat foto's van communisten en revolutionairen als Mao Tse Tung en Che Guevarra zo gauw mogelijk van de muurkrant moeten verdwijnen. Daarom roep ik iedereen op ervoor te zorgen dat geen enkele linkse infiltratie een kans krijgt bij ons op Pius X.

poli - - - sport

Bij de Europese Kampioenschappen Atletiek in Athene is dit onderwerp weer zeer aktueel geworden.

Hierbij ging het er namelijk om of het wel verantwoord was, om sportlui van een democratisch land als het onze, deel te laten nemen aan de kampioenschappen, georganiseerd in een diktatoriaal land. M.i. had er nooit een Nederlandse ploeg uitgezonden mogen worden naar een kampioenschap onder die omstandigheden en wel om de volgende reden:

De kolonels vatten de deelname van een democratisch land op als een sympathiebetuiging tegenover hun regiem. (of dit gelukt is, laat ik over aan het oordeel van de lezer).

Onder sportlui maakt de politieke of godsdienstige overtuiging geen verschil. Maar in de wereldpolitiek moeten dergelijke landen, als Griekenland op alle mogelijke manieren geboycot worden, helaas ook op het gebied van de sport.

Fred Zoomers.

VERSCHIL

Als de Vietcong in Zuid-Vietnam een dorp onder controle krijgt, stichten zij daar onmiddellijk scholen, waar ze de kinderen het Vietnamese Alfabet en rekenen bijbrengen. Tevens wordt een gedeelte van de les besteed aan de communistische leer.

Als de Amerikanen in Zuid-Vietnam een dorp onder controle krijgen wordt er meestal één school opgericht voor enkele tientallen dorpen tezamen. Op deze school wordt hun door Amerikaanse „onderwijzers” bijgebracht hoe slecht de communisten en Vietcong wel zijn en tevens wordt hun geleerd hoe ze Vietcongstrijders moeten aangeven. Van enig behoorlijk onderwijs is geen sprake, enkele zeldzame gevallen uitgezonderd; zoals de missiescholen die echter niet door de Amerikanen zijn opgericht, maar nog stammen uit de Franse tijd.

Nu wordt het eerste geval in de Amerikaanse legercommuniqués „politieke indoctrinatie” en „hersenspoelingsmethoden” genoemd, en het tweede „opvoeding van de jeugd” en „bijbrengen van de westerse beschaving”.

Het is maar net hoe je het bekijkt!

B. Bugter

REKLASSERING

Mensen, die belangstelling hebben voor reklasseringswerk, kunnen daarvoor bij de Bolwerk redactie terecht. Interessant voor mensen, die denken in de richting van een studie aan de Sociale Akademie. Bij Bolwerk hebben we een grote envelop vol informatie materiaal.

POLITIEK OP SCHOOL

even ter informatie dit:

Volgens de mededelingen bij de inschrijving 1969 stelt het Pius X Lyceum zich het volgende ten doel: „... zijn leerlingen een goede persoonlijkheidsvorming te geven in de katholieke geest.” en verder: „... zal er niet worden nagelaten ook het godsdienstig en maatschappelijk leven de aandacht te geven die het verdient.”

ur~kultuur~ku klups! tuur~kultuur~ku

toneel.. toneel...
..toneel..

Enkele weken geleden is de toneelclub van start gegaan. In feite twee clubs, want er is een verdeling gemaakt tussen de jongere en de wat oudere leden. De jongeren repeteren vrijdagmiddag en de ouderen woensdagavond. Er is een programma opgesteld dat op beide groepen van toepassing is.

Tot de herfstvakantie gaan we gewoon creatief bezig zijn, d.w.z. uitbeelden, mime, fragmenten instuderen enz.

Na de herfstvakantie beginnen we met de instudering van de stukken die in maart op het schoolfeest opgevoerd zullen worden. Dit jaar twee stukken. Een voor de lagere klassen en een voor de hogere klassen. De mensen die in deze toneelstukken geen rol hebben, gaan door met het instuderen van fragmenten, die op een culturele middag of avond opgevoerd zullen worden.

WAT WE DOEN.

Wat doen we nu zoal op zo'n woensdagavond? We komen met ongeveer dertig mensen bij elkaar, spreken een bepaald thema af, bekijken een foto of lezen een tekstfragment en in groepjes bouwen we van daaruit een scène op. Na daar vijf kwartier aan gewerkt te hebben, drinken we gezellig wat en luisteren naar platen met de mensen van andere clubs die in het gebouw aanwezig zijn. Daarna voeren we het ingestudeerde voor elkaar op en leveren commentaar op elkaars prestaties.

Het enige probleem waarmee we op de woensdagavond zitten is het tekort aan jongens. Er zijn ongeveer zes jongens tegen vijf en twintig meisjes. Aan een kant

wel gezellig, maar de overvloed aan vrouwelijk schoon is zo niet besteed. Heb je interesse kom dan eens langs. Woensdagavond van zeven tot tien voor de ouderen en vrijdagmiddags van hal twee tot drie uur voor de jongeren. Bevalt het je, meld je dan aan bij een van de bestuursleden of stimulators.

Bestuursleden ouderen:

Michel Jozen, voorzitter.
Hedwig Wormer, secretaresse.
René Möller, penningmeester.

Bestuursleden jongeren:

Theo Surig, voorzitter.
Joost van Straten, secretaris.
John Nooy, penningmeester.

Stimulators ouderen:

Dhr. de Nijs.
Mevr. N. Seebregts.
Dhr. Carduck.

Stimulators jongeren:

Dhr. de Nijs.
Mevr. N. Seebregts.
Mej. Bok.
Mej. Smalbroek.
Mej. Verkooyen.

Namens besturen en stimulators,

R. Möller.

BE SCHILDER JE SCHOOL!

een kwestie van leefbaarheid

Dankzij een uitstekend idee tenslotte, dat in enig brein is opgeborreld gaan er nu mensen in klupverband wroeten in klei en schilderen met de penseel; kort gezegd zij gaan creatief doen. Dat is allemaal heel erg leuk, een erkenning van de waarde van zelfexpressie, ook al is het belachelijk dat het vrijetijdswerk is en daarnaast boekhouden b.v. (welke kompoeter heeft er een boekhouder nodig?) op de verschillende roosters staat. Er wordt toch tekenles gegeven zul je zeggen. Hoeveel gymnasiasten krijgen er nog tekenen? (even eerlijk de vinger opsteken)

Ekspressie, kunst maken enzo heeft ook te maken met leefklimaat, omgeving, sfeer. Iemand die dat begrepen heeft vindt gestalte in de creatieve persoonlijkheid van Neeltje Seebregts (Nederlands in lokaal 41) die de haar toegewezen derde klas zijn gang heeft laten gaan met verf op de achterwand van haar lokaal, om te komen tot een creatieve muur, waarop iedereen met gedichten, affiesjes of wat ook terecht kan. Dat geeft inderdaad minder het idee, dat je

in een aquarium les krijgt en wat geeft het voor een oud houten gebouw, dat over twee jaar tegen de grond gaat? Deze wand is de eerste, maar het spreekt nu al vanzelf, dat het daarbij niet mag blijven. Alle lokalen moeten (en kunnen) door de leerlingen worden beschilderd, beklad, beschreven of bewerkt. En niet alleen de lokalen, maar meer nog de gangen, de w.c.'s, de buitenkant van het schoolgebouw en zeker niet te vergeten de couren, die gezellige verblijfplaats moeten worden. Iedereen klaagt over de sfeerloosheid van het schoolkompleks en uit het succes van bijvoorbeeld de muurkrant blijkt dat men wel in is, om daar iets aan te doen. Aangewezen mensen, die het beschilderen aan kunnen pakken, zijn natuurlijk degenen van de creatieve klup, die ontwerpjes kunnen maken en frisse paradiso-kleurtjes kunnen aanbrenge. Het spreekt echter vanzelf, dat iedereen meedoet, die maar wil, wanneer in de pauzes de tekenles, of na school de school met verf leefbaar wordt gemaakt. Het geld is geen probleem, verf moet er toch komen en er wordt zelfs bespaard op arbeidsloon.

Van lerarenkamer tot kantine

Alles wat hiervoor is betoogd moet slechts het begin zijn van een ontwikkeling. Eentje, die zal maken dat je met meer plezier rondslentert in het schoolgebouw, dat natuurlijk op korte termijn voor iedereen de hele dag toegankelijk moet zijn. Ik stel me voor, dat er in school een kantine wordt ingericht en gedreven door de leerlingen (oud ideaal). Dat kan heel goed op de plaats, waar nu de zogenaamde leraren-kamer is, de ivoren toren van het lerarenkorps. Leraren komen vanzelfsprekend ook in de kantine. Dat werkt dan weer positief voor het wederzijds begrip enzo. Het is gewoon te gek dat leraren de verkleumde handen in de pauze warmen aan hun kop leraren-koffie, terwijl de leerlingen ronddolen met hun ziel onder hun arm op een over het algemeen koude en saaie cour. Om daar ook nog op een andere manier weer een beetje wat aan te doen kan er door de hele school muziek knallen van platen die door leerlingen en/of leraren worden gekozen en gedraaid. We hebben per slot van rekening niet voor niets twee knutsel-boys lopen, die graag een installatiesetje zullen aanbrenge.

Bolwerk

Bolwerk, tenslotte, heeft een eigen werk-

(lees verder op pag. 7)

medede- lingen.

Onze school heeft tegenwoordig *een stuk culturele wand*.

Wat verstaan we daarover?

Een gedeelte van een wand waarop belangrijke toneelstukken, films en tentoonstellingen aangekondigd worden.

Waar bevindt dit fenomeen zich?

Boven de koffieautomaat bij de kleine cour.

Ga (de school) uit via de culturele wand!

Tenslotte: De tekenclub komt heus...

Nog even geduld. Houdt de wand(en) in het oog.

Alleen zij, die niets uitvoeren vergissen zich nooit.

(Frans spreekwoord)

FOTO/FILM CLUB

Eerst bleek de belangstelling groot te zijn... In het dubbele lokaal 6 en 7 kwamen op 12 september zo ongeveer 20 eersteklassers en zo'n tien leerlingen uit de hogere klassen vol verwachting samen voor wat informatie over de club.

De leiding was en is nog steeds in handen van drie ijverige leraren: de heer de Vroomen, meneer Hupsch en pater Rurup.

Het kwam in het kort hier op neer: Foto's maken, ontwikkelen, afdrukken en vergroten. Voor filmen bleek de belangstelling niet al te groot.

Er werd afgesproken de volgende week om dezelfde tijd weer bijeen te komen voor verdere besprekingen, inschrijfgeld enz. Op die beruchte vrijdag verschenen in lokaal 8 „zo'n tien uit de hogere klassen". Ach, misschien waren de overigen niet zo gelukkig een camera te bezitten... Maar genoeg hierover.

Momenteel is er elke donderdagavond van 7.30 uur tot 10.30 uur een bijeenkomst in het natuurkundelokaal (voor leken: lokaal 9), waarbij de gemaakte plannen ten uitvoer worden gebracht.

Hier is ook een DOKA voor de club gereserveerd, waar o.a. ook een vergrotingsapparaat staat.

De chemicaliën worden door de school zelf verstrekt. Filmpjes zijn via de school tegen een flinke korting verkrijgbaar. De leden moeten wel zelf zorgen voor foto-papier (100 vel f 7,-), hetgeen geen groot bezwaar is als dit met enkelen samen wordt betaald.

Als je nu weer interesse hebt kom dan donderdagavond in lokaal 9.

Je kunt dan alsnog beslissen of je meedoet. De contributie bedraagt f 10,- per jaar, hetgeen echt niet duur is.

Louis ter Burg
(lid van foto/film)

Bestuur:

George Haringhuizen (voorzitter)
Yolanda Violier (secretaresse)
Albert Husken (penningmeester)

tuur-k It r-k It r-k It r- It

(vervolg van pag. 6)

hokje ter beschikking, met een bureau en later misschien een typemachine. In dat hokje zal zo vaak mogelijk een redacteur van de schoolkrant aanwezig zijn. Iedereen kan daar komen om een stuk te brengen of te schrijven, ideeën te geven, of alleen maar te praten. Natuurlijk heb je zelf ideeën over school, leefbaarheid, lerarencorps enz. Stop ze in de kopijbus of kom even langs in de grote pauze. Bolwerk zit in de bibliotheek tegenover lokaal 40.

Ton v.d. Koppel

SPORTBE- OEFEN- NING

Voor de leerlingen van ons lyceum bestaat de mogelijkheid sport te beoefenen in verenigingsverband.

Wij beschikken hiervoor over twee eigen sportverenigingen n.l. Basketbal en Tennis.

Met betrekking tot andere sporten onderhoudt het Pius X Lyceum nauwe relaties met een aantal verenigingen, die voldoen aan de door ons gestelde eisen: o.a. goede organisatie, goede begeleiding van de jeugd, niet te ver verwijderd van ons lyceum.

Het betreft hier: tafeltennis, volleybal, hockey, atletiek en roeien. Voor handbal, voetbal, badminton en zwemmen hebben wij nog geen oplossing kunnen vinden.

Hieronder vind je de nodige zakelijke gegevens.

Basketbal Pius X

Secr. Mevr. Deerenberg, Jacob Tilstr. 10, tel. 13 52 84.

Training: meisjes: vrijdag 18.15 - 20.00 uur, zaal Pius X Lyceum;

jongens: dinsdag 19.30 - 21.00 uur, zaal

Pius X Lyceum. Wedstrijden: zaterdag of zondag in de Van Hoogendorphal, Apollohal en oude RAI. Contributie: f 3,- per maand.

Tennis Pius X

Secr. Mevr. Boer-Balvers, Leendert Valstarhof 1, tel. 13 26 79.

Training: maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag middag van 13.00 - 17.00 uur op het tennispark „Jaagpad“.

Contributie: f 40,- per jaar.

Tafeltennis

Vereniging „Ned. Lloyd“.

Secr.: Nieuwe leden worden alleen aangenomen via de heer R. A. Verhagen, p/a Pius X Lyceum, tel. (thuis) 023 - 24 37 46. Training: woensdag 19.00 - 20.30 uur in het gebouw van de Ned.

PLUG mag niet

Jarenlang heeft de leiding van onze scholengemeenschap zich beijverd het C.J.P. hier op school te propageren. Zij heeft (terecht) gemeend daar goed aan te doen. Het Cultureel Jongen Paspoort (C.J.P.) is een dokumetje dat recht geeft op reductie bij allerlei kulturele gelegenheden; toneel, ballet, filmmuseum (draait hele goede films), museums, muziek etc. Je kunt reductie krijgen op tijdschriften (waaronder Aloha). Het C.J.P. is een uitgave van de Amsterdamse Jeugdraad en geldt voor 15-22 jarigen. Voor een paar jaar terug kreeg je als je een C.J.P. had iedere maand het onschuldige agendaatje „Introductie“ toegestuurd. Introductie is echter twee jaar geleden uitgebreid tot informatiekraant voor Amsterdam en PLUG gaan heten. En hier begint de schoen te wringen. Het C.J.P. vindt men van schoolleidingzijde wel goed, maar dat daar het beruchte blad PLUG, dat om de haverklap aandacht besteedt aan seks en kritiese school (naast nog veel meer, maar deze twee punten wegen het zwaarst natuurlijk) bijgeleverd wordt (iedere maand twaalf paginaas notabene) wordt ze toch wel wat te gortig. Daarnaast bellen verontruste ouders de school op van: meneer, meneer er staat weer iets kwetsends in PLUG. De ouders die echter tevreden zijn met het blad zullen nooit opbellen. Trouwens het gaat bij PLUG niet om de reacties van de ouders van hun lezers, maar om die van de jongeren zelf en zij staan over het algemeen positief tegenover PLUG. In ieder geval zijn de moeilijkheden (!) voor de schoolleiding aanleiding geweest de stapels folders, die dit jaar naar onze school is gestuurd om opgehangen te worden, achter te houden. Voorlopig tenminste tot in november, omdat er tussen de rektoren van de Amsterdamse middelbare scholen overleg aan de gang is om te komen tot een ont koppeling van het C.J.P. en Plug. De C.J.P./Plug-folder vindt je in dit nummer afgebeeld.

Lloyd. Wedstrijden: zaterdagmiddag.
Contributie: f 2,50 per maand.

Volleybal

Vereniging „Armada“.

Secr. de heer L. de Roof, Sassenheimstraat 49', tel. 15 7087. Training: donderdag jongens van 19.00 - 20.30 uur in de zaal van de Slotervaart Mavo, Jacob Geelstraat.

Woensdag meisjes van 19.00 - 20.30 uur in de zaal Uterwaardestraat 236.

Bij voldoende deelname zal een aparte groep van Pius X Meisjes gevormd worden, die maandagavond in de zaal van de Slotervaart Mavo traint.

Contributie: f 3,- per maand.

Hockey

Vereniging „Sarto“.

Secr. de heer B. Michels, Middenweg 92, tel. 53 135.

Training: zondag 12.00 - 13.00 uur sportpark „Sloten“ aan de Ringvaart. Wedstrijden: zaterdag; thuiswedstrijden sportpark „Sloten“; uitwedstrijden omgeving Amsterdam.

Contributie: f 40,- per jaar.

Atletiek

Vereniging „Estafette“.

Secr. de heer C. J. Moes, tel. 11 29 58.

Training: zomermaanden dinsdag en donderdagavond op de sintelbaan Ookmeer. Wintermaanden: donderdagavond sintelbaan Ookmeer. Bovendien zaaltraining meisjes dinsdagavond; jongens maandagavond (nog niet bekend welke zaal).

Contributie: f 30,- per jaar.

Roeien

Vereniging: „R.I.C.“.

Secr. de heer L. W. Blessing, Nic. Anslijnstraat 119, tel. 19 45 93.

Training: zaterdag bij clubgebouw Korte Oudekerkdijk 32 (bij Amstelstation).

Contributie: f 50,- per jaar.

rond textiel

welke meisjes weten wat nieuw is? zijn bijvoorbeeld weg van stoffen en sieraden uit india?

heb je daarbij het geluk geen twee linkerhanden te bezitten en gebruik je ze graag om leuke dingen maken, dan zou je natuurlijk met onze club mee kunnen gaan doen.

twee weken geleden zijn we met deze club gestart en hebben we als eerste onderwerp „sieraden“ gekozen. aanwezige materialen hiervoor zijn: metalen ringen, kettingen en staafjes, al of niet in combinatie met kralen te gebruiken.

lijkt je dit wel iets dan ben je alsnog van harte welkom. met dit onderwerp zullen we nog wel enkele weken bezig zijn.

hierna zullen we in overleg een nieuw projekt kiezen; mogelijkheden zijn bijvoorbeeld:

— ontwerpen en uitvoeren van beesten en poppen om er je kamer iets „eigens“ mee te geven, of er een kleuter blij mee te maken.

— wandkleden maken van zelf verzamelstofjes, we zijn in het gelukkige bezit van naaimachines, zodat het niet zolang hoeft te duren.

— dessins ontwerpen, textiel verven en bedrukken om veel mee te decoreren.

Elke woensdagavond van 7-9 welkom in lokaal 1.

begeleiding e. meddens.

school- dekaan.

spreekuur volgens afspraak

Ergens achter in de school, bij lokaal 39, hangt dit bordje. Heb je het wel eens gezien? Weet je wat het betekent?

De taak van een schooldekaan is het geven van beroeps- en studievoorlichting. Na je middelbare schoolopleiding kun je talloze richtingen uit van beroep en studie, afhankelijk o.a. van die opleiding (gymn., athenaeum of havo) en van het pakket vakken waarin je eindexamen doet.

De schooldekaan kan je antwoord geven op vragen als: welke richtingen kan ik inslaan, hoelang duurt de studie dan nog, waar kan ik dit of dat vak doorstuderen, hoeveel kost die studie enz.

Ter uitvoering van zijn taak organiseert en onderhoudt de schooldekaan een documentatiearchief en een bibliotheekje, waaruit hij alle mogelijke gegevens kan putten.

Soms geeft hij beroeps- en studievoorlichting in klasverband b.v. in de eindexamenklassen en op 3 havo, waar de leerlingen een keuzepakket moeten samenstellen voor hun eindexamen.

Er worden voorlichtingsavonden georganiseerd, waarop enige mensen worden uitgenodigd, die deskundig zijn op die gebieden van studie, waarvoor grote belangstelling bestaat.

Iedere leerling kan ook individueel aan de schooldekaan om inlichtingen over beroep of studie komen vragen.

Je mag het gerust eens doen.

j. rurup
schooldekaan
lokaal 39

Rechtspositie scholieren in onderzoek

uit de Volkskrant van dinsdag 21 oktober 1969

INTERVIEWS

De interviews in dit nummer van *Bolwerk met leraren(-es) over politiek in de school* zijn van de hand van *Ton van der Koppel*.

Opnamedagen: ma/di/wo 29 en 30 september en 1 oktober; ma/di 6 en 7 oktober.

Lokatie: lokaal 26 en bij bezetting lokaal 27.

Opname: in eerste instantie met ondegdelijke Grundig van school; later de partikuliere Sony TC-210.

Band: Basf 360 mtr. blauw.

Snelheid: 4,8.

Geïnterviewd zijn: (in volgorde) mevr. Seebregts (3x), de heren Beekman, Verwey (2x), Koster, Verhagen, Stobbe-laar en De Greeve.

In verband met het onderwerp van dit nummer, politiek in de school, leek het ons wel geschikt een aantal (zorgvuldig samengestelde) vragen te stellen aan enkele zorgvuldig gekozen leraren(-es). De bedoeling van de interviews was vijf basis-vraagjes te stellen aan onvoorbereide leraren (door het weigeren van de recorder de eerste keren en het door-dringen van onze bezigheden in de lerarenkamer ging dat onvoorbereide er wel een beetje af; de rektor heeft bovendien van te voren de vragen willen lezen) en ze plotseling te konfronteren met een onderwerp dat beslist de aandacht verdient, maar dat nog niet heeft gekregen. Door het korte bestek, waarin dat moest gebeuren (vijf basis-vraagjes en korte uitwijdingen) is er niet op alles wat is gezegd diep ingegaan. Dat was ook niet zo direkt nodig. We wilden op de eerste plaats oriënterende gesprekjes houden en tot wat uitspraken komen. De eerste vraag luidde: gelooft u dat een school zonder politiek mogelijk is? Deze

vraag is erg algemeen en werkt nogal verwarrend, geloven, school en politiek het zijn termen waar je nog eens over moet nadenken, maar omdat je op dat moment moet spreken ben je verplicht snel een antwoord te formuleren. Bovendien kan je politiek op school opvatten als bedreven door de school-leiding, of politiek in het algemeen op school. En om dat laatste ging het dan. De tweede vraag luidde: gelooft u dat er hierop school aan politiek wordt gedaan? (ook weer op twee manieren op te vatten); de derde: moet politiek op school gebeuren met de erkenning, dat het politiek is, of ondergebracht bij andere vakken? ; de vierde vraag was: vindt u het aan te raden, dat op confessionele (confessioneel: een bepaalde geloofsbelijdenis aanhangend) scholen alle politieke richtingen gelijkelijk aan bod komen? De slotvraag was er eentje om een beetje uit te vissen, met wie we gesproken hadden. Hij luidde: op welke partij zou u stemmen, wanneer er nu kamerverkiezingen werden gehouden?

Naar aanleiding van de interviews heb ik een aantal algemene konklusies getrokken. Men gelooft dat:

- er (hier) op school over het algemeen niet aan politiek wordt gedaan, misschien in de geschiedenisles;
- een school zonder politiek wel mogelijk is;
- (in de meeste gevallen) dat niet langer wenselijk is;
- politiek op school op een objectieve manier moet worden gebracht. Men is:
- a-politiek en weet niet op welke partij op dit moment te stemmen en
- op de C.P.N. en de P.S.P. wordt bij voorkeur niet gestemd.

Ton van der Koppel

Verwey: tijdens ons eerste gesprek neemt de band niet op; de volgende dag spreekt hij tegen de Sony TC-210; hij weet nu welke vragen er komen gaan; heeft een aantal tegenvragen opgesteld, die hij vergeet, naarmate het gesprek moeilijker wordt; het gevolg van ons eerste gesprek (dat dus niet werd opgenomen) is dat hij is nagaan denken over politiek op school — een mooi stukje bewustwording.

G.VERWEY: "Politiek is net zo belangrijk als muziek en gymnastiek."

oerenen zie ik als iets dat je gaat doen omdat je het graag doet en dat kan je van alle vakken op school niet zeggen. Ik vind het altijd zo vervelend om te zeggen: en politiek moet er nou ook maar weer bij."

mensen vreugde verschaften (ik wil niet zeggen dat dat bij politiek niet het geval is (alhoewel ik dat op de gezichten van Tweede Kamerleden niet altijd kan zien). Politiek als vak lijkt mij niet in een behoefte te voorzien, zolang de leerlingen zich daar niet over hebben uitge-

"Vooropgesteld: alles wat ik zeg is mijn persoonlijke mening en niet die van de leraar in het algemeen."

— Gelooft u dat een school zonder politiek mogelijk is?

"Ik vind het een beetje moeilijk daar meteen op te antwoorden, want er zitten

— Bent u bang dat, als er politiek op school is de linksradikalen het

J. DE GREEVE: »Politiek zou een schoolvak moeten zijn«

ook al is hij zelf V.V.D.-er, K.V.P.-er, of P.v.d.A.-er, dat objectief doet."

— De Greeve vindt het best, wanneer partijmensen op school het programma van hun partij komen uitleggen. Beslist onjuist vindt hij het om mensen, die we als partijpropagandisten aanmerken, dit in navolging van mevrouw Seebregts, daarvoor in de school te halen. Dus geen mensen die reclame maken, wel mensen, die iets uitleggen. Vraagje:?

„Ik zou D'66 kiezen, omdat zij de knuppel in het hoenderhok van de Nederlandse politiek hebben gegooid. Zij zijn de enige partij die behalve negatieve punten nog een enkel positief puntje hebben! dat ik aksepteer. Ik vind de rest te slecht."

tegenover?

„Ja, ik zou dat wel als een wensdroom kunnen zien, maar een vraag is of die wensdroom een haalbare kaart is in de onderwijspolitiek, zoals die op het ogenblik wordt gepleegd. Men heeft daar voor dit soort vakken tijd noch geld ter beschikking. Ik ben het er wel mee eens, dat politiek een schoolvak zou moeten zijn, maar zoals de zaak ligt in Nederland wordt politiek noodzakelijkerwijs ingekapseld bij andere vakken."

— Hebreuws bijvoorbeeld wordt hier op school fakultatief gegeven, zou dat voor politiek ook niet kunnen?

„In theorie wel, maar in de praktijk zal dat kwa salariëring van degene die het vak geeft moeilijkheden geven. Hebreuws is namelijk een gevestigd vak dat mag gegeven worden volgens de wet, politiek weer niet."

— Vindt u het aan te raden, dat op confessionele scholen alle politieke partijen gelijkelijk aan bod komen?

„Zeker, zeker, . . . waarom niet? De eis is natuurlijk dat degene, die politiek geeft,

De Greeve: neemt na de eerste vraag de mikrofoon van je over en steekt onmiddellijk van wal.

R.VERHAGEN: "Politiek aanslag op huidige rooster."

„Ik heb nooit geprobeerd politieke invloed te hebben hier, want ik ben zelf betrekkelijk a-politiek. Ik heb ook nooit geprobeerd op een of andere manier iets van politiek aan de man te brengen."

— Op welke partij zou u stemmen bij nu gehouden kamerverkiezingen?

„Op dit moment . . . , zoals de zaken nu liggen. Dan zou ik nog op de K.V.P. stemmen."

Zeker niet zou hij stemmen op de

is a-politiek, is optimist en wel gezellig om mee te praten; zit in het leerlingenverenigingenwerk; doet aan leerlingenzorg en meer van die curerende werkzaamheden; is kortgeleden drie weken op herhaling geweest; betoont toch wel enig inzicht aangaande wat wenselijk kan zijn voor een school.

— Gelooft u dat een school zonder politiek mogelijk is?

even stilte en dan: „Ja, een school zonder politiek is

zou dat aan de orde gebracht kunnen worden (geschiedenis bijvoorbeeld), mits, en dat is voor mij de belangrijkste voorwaarde wanneer er politiek op school bedreven wordt, het op een objek-

politiek zullen heus hun weg wel vinden. Veel leerlingen hebben trouwens al moeite met het gewone lesprogramma, laat staan dat ze zich ook nog eens met politiek moeten gaan bezighouden.

— *Er zijn ook veel leerlingen, die geen belangstelling hebben voor wiskunde.*

„Ja, en daar zijn allerlei andere scholen voor opgericht. Ik noem er een paar: huishoudscholen en er is een banketbakkersschool. De leerlingen van onze school die verder willen op het ogenblik zullen toch op een of andere manier naderhand in hun studie wiskunde willen gaan gebruiken.”

Dit laatste verandert Verwey later in: „nodig hebben.”

— *Als de middelbare school een voorbereiding is op de maatschappij en in zekere zin een afspiegeling daarvan, dan is politiek op school voor u nog niet belangrijk?*

„Schaken vind ik ook heel erg belangrijk...

— *Het gaat nu over de middelbare school als voorbereiding op de maatschappij.*

„Ja, maar dat is altijd zo geweest. Al de politiek geschoolden die er op het ogenblik zijn hebben nooit politiek op school gehad en we kunnen niet zeggen, dat er voor die mensen helemaal geen gelegenheid was om zich te ontwikkelen. Waar ik bang voor ben is dat slechts een klein percentage leerlingen geïnteresseerd is en dat percentage kan een groep vormen en naar een politieke partij stappen, of naar mensen waar zij zich bij thuis voelen en zich daar laten informeren. Politiek be-

— *Wat zou u onder politiek op school willen verstaan?*

„Volgens mij houdt dat in dat je de leerlingen informeert over wat politiek is, wat voor politieke partijen er zijn, de verschillende programma's van die politieke partijen, de activiteiten die mogelijk zijn, enzovoorts.” „Maar je kunt moeilijk zeggen, wij doen direct aan politiek, zeker niet, zoals ik zojuist heb genoemd.”

— *Moet politiek op school gebeuren met de erkenning, dat het politiek is, of onder het mom van andere vakken?*

„Nee, natuurlijk niet; juist met erkenning dat het politiek is.”

— *Vindt u het aan te raden, dat op confessionele scholen alle politieke richtingen gelijkmatig aan bod komen?*

„Vanzelf, ja. Dat past ook helemaal in de

— *Wat versta je daaronder, aan politiek doen? De school vormt geen politieke partij...*

„Wat versta je daaronder, aan politiek doen? De school vormt geen politieke partij...”

beslist niet beweren, dat het er niet bijhoort, hoor, maar een school zonder politiek is mogelijk. Niemand kan beweren, dat er hier op school bijvoorbeeld aan politiek wordt gedaan.”

— *Zou u wel willen zien, dat er politiek op school komt?*

„Ja, zonder meer.”

— *Hoe zou u zich dat voorstellen?*

„Ja, daar zou je eens over moeten denken natuurlijk.”

— *U heeft daar nog niet over ge...?*

„Bij de vakken die zich daar voor lenen

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

A. STOBBELAAR: »Objektiviteit.«

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

partij (!) . . . eh, de Socialistische Jeugd.”

— *Is geen partij . . .*

„En zeker ook niet die partij, die de dienstweigerings voorstaat”, zegt hij doelend op de P.S.P.

— *De Bond voor Dienstweigeraars (B.V.D.); klinkt snel uitgesproken ongeveer als P.S.P.)?*

„Zonder meer, daar zou ik nooit van mijn leven op stemmen, natuurlijk . . . (twijfelend) de B.V.D. toch niet . . . , heeft die niet één zetel?”

— *Geen één.*

„Dat bewijst hoe a-politiek ik ben.”

misschien niet onderdrukt, of wat dan ook.

— *Wat vindt u van het vak politiek?*

„Ik ben zelf a-politiek en ik zou dus nooit voor politiek als vak warm kunnen zijn, maar als afronding van je ontwikkeling vind ik het een noodzaak. Dat vak kan dan natuurlijk geïntegreerd zijn in andere vakken.”

— *Fakultatief . . .?*

„Nee, dat moet natuurlijk tijdens, ik dacht voornamelijk, geschiedenis, maar eigenlijk bij elk vak waar dat op een bepaald moment ter sprake komt. Dat moet zich dan uitspreken.”

Stobbelaar laat op de vraag of alle politieke richtingen gelijkmatig aan bod moeten komen een welgemeend „Ja” door lokaal 26 schallen.

Vraagje: Welke partij zou u stemmen bij kamerverkiezingen nu?

„Ik zou niet stemmen, maar mijn stem blanco uitbrengen.”

(lees verder op pagina 10)

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

„Eh, . . . de school zonder politiek wat de leerling betreft of de schoolleiding?”

— *Leerling en leiding. Als ik praat over school zonder politiek, dan bedoel ik, dat er niet aan politiek wordt gedaan, dat er geen politiek wordt gegeven. Je zou het dan voornamelijk vanuit de leiding kunnen zien.*

„Ik zou een school zonder politiek niet graag zien.”

— *Gelooft u dat er hier op school aan politiek wordt gedaan?*

„Ik kan me niet goed voorstellen, dat politiek wordt nagelaten op een school.”

— *Wat bedoelt u daarmee?*

„Je kunt nu eenmaal niets brengen, zonder dat je ook de politieke aspecten ervan behandelt.”

— *U gelooft dus, dat politiek hier op school niet wordt nagelaten?*

„Ik geloof, dat je het niet kunt nalaten; nooit. Je kunt alleen zeggen, het wordt in meer of mindere mate gedaan; er worden bepaalde tendenzen misschien of

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

— *Wat vindt u van politiek als vak?*

„Nou nee. Dat vind ik een aanslag op het huidige lesrooster, waar toch al veel te weinig tijd is voor creatieve vakken, zoals tekenen, muziek, handenarbeid en gymnastiek. Moet daar dan nog politiek bij, dan zeg ik, nee de creatieve vakken vind ik belangrijker.”

— *U doet hier op school nogal veel aan leerlingenverenigingenwerk enzo. Gelooft u dat u veel invloed heeft en zou u dan willen spreken van politieke invloed?*

ED.H.G.J.KOSTER: "Politiek op school op het ogenblik onvermijdelijk."

— *Geloof u dat een school zonder politiek mogelijk is?*

„Die vraag heb ik zien staan, maar het woord politiek is een vaag begrip. Als je politiek wat meer gaat nuanceren, dan kun je de vraag ook beantwoorden en zonder dat niet.”

— *Wat verstaat u onder politiek?*

„Onder het woord politiek kan ik niks verstaan. Ik moet gaan zeggen politieke bewustwording is iets, het onderwijs in politieke partijen, het onderwijs in politieke partijbeginselen. En dan, wat het gevaar is van het simpele woord politiek, partijen invoeren in de school. Als je nu vraagt is een school zonder politiek mogelijk, kan ik altijd zeggen, ja, natuurlijk is die mogelijk. We hebben hem vroeger altijd zo gehad, dus was die mogelijk.”

— *Ja, je kan dan zeggen we leven in een tijd van bewustwording enzo en dan is politiek een van de belangrijkste onderdelen van deze bewustwording.*

„Ja, en dan zal politieke bewustwording op school op het ogenblik onvermijdelijk zijn. Maar als zodanig geloof ik dat hij niet mogelijk is. Als de leerlingen zich politiek bewustworden, heb je een school met politieke bewustwording. De volgende vraag is dan (en dat hebben jullie met je eerste vraag waarschijnlijk bedoeld) moet deze politieke bewustwording in de school gestimuleerd worden.

(volg van pag. 9)

— *Die stem gaat dan naar de grootste partij?*

„Zoals je wilt, ja.”

Slotopmerking, die Stobbelaar later graag wilde toevoegen:

behoort zo objectief mogelijk te geschieden, onafhankelijk van de kleur van de deskundige.

kan dit nog achterwege blijven? Ik geloof van niet en een school die zijn taak verstaat zal zeker aan die politieke bewustwording moeten meewerken.”

— *Geloof u dat er hier op school aan politiek gedaan wordt op het ogenblik?*

„Daar heb je weer precies hetzelfde: aan politiek doen. Er wordt aan politiek gedaan, omdat het zo'n rekbaar begrip is kan je er van alles onder bevatten. Ik geloof ook dat er op school aan politieke bewustwording wordt gedaan.”

Koster zegt dat in lessen die zich daarvoor lenen aan politieke bewustwording wordt gedaan, bijvoorbeeld maatschappijleer en geschiedenis. Politiek met name in de hogere klassen, omdat de kinderen in de eerste klassen te jong zijn. Hij heeft beslist niets tegen op het vak politiek, alleen, zegt hij staat de wet, die de roosters voor de verschillende schooltypen bepaalt, het niet toe. Om het vak op school te krijgen zullen we er bij de staatssecretaris van onderwijs op moeten aandringen. Fakultatief zou het eventueel wel mogelijk zijn, omdat politiek voor- komt op de lange lijst van fakultatieve vakken, die de mammoetwet geeft. Het is alleen niet in te passen in het lesrooster, door de overbelasting ervan, ook weer bepaald door de mammoetwet. Het is zeer beslist wel mogelijk van tijd tot tijd in bepaalde lessen uren aan politiek te besteden.

— *Vindt u het aan te raden, dat op confessionele scholen alle politieke richtingen gelijklijk aan bod komen?*

„Nee... Maar dan versta ik weer onder gelijklijk aan bod komen, gelijklijk gepropageerd worden. Kijk, in een katholieke school wordt bijvoorbeeld van alle wereldgodsdiensten kennis genomen, maar ik geloof niet dat ze gelijklijk aan bod komen. Dat zou voor politiek ook gelden.”

N. Seebregts: „School zonder politiek is niet mogelijk”

N. Seebregts: ziet graag iedereen krities, zowel t.o.v. een tekst als t.o.v. de maatschappij (waarvan politiek een onderdeel is); houdt van katten; heeft interesse in onze bandrecorder (TC-210), om die te gebruiken in de les (en dan niet meer de kneusjes van school) met zo'n kneusje zijn wij bij haar tot twee maal toe gesneuveld; de derde keer steken wij vrolijk van wal.

als de vorige keer. Dat is wel het meest eerlijke natuurlijk.”

— *Als uw mening intussen verandert is.*

„Nee, dat kan niet. Goed, een school zonder politiek mogelijk? Ik geloof wel dat het mogelijk is. Je hoeft alleen maar te kijken naar je eigen school, waar ik dacht, dat je tot nu toe wel kon spreken van een school zonder politiek. We hebben hier, behalve dan misschien in de geschiedenisles, nooit iets aan politiek gedaan. Ik dacht echter wel dat een school zonder politiek niet wenselijk was, omdat het me belangrijk lijkt iets aan politiek te doen. Met politiek bedoel ik dan niet iemand klaarstomen voor een politiek bestel, of één bepaalde partij, maar in het algemeen voorlichting over politiek. Wat het inhoudt en dergelijke.”

Even later:

„Ik vind het wel nalatig, dat er op school niets aan politiek wordt gedaan temeer, omdat we in een maatschappij leven waar het belangrijker wordt om je bewust te zijn van wat er met politiek allemaal gedaan wordt, hoe er mee wordt omgesprongen en welke konsekwenties dat kan hebben voor jou persoonlijk en ook voor hele bevolkingsgroepen.”

— *Moet politiek op school gebeuren met de erkenning dat het politiek is, of onder het mom van andere vakken? Het vak politiek dus.*

„Ja, ik zou erg graag willen, dat dat gebeurde, het vak politiek alleen zal dat wel niet kunnen binnen het huidige lesrooster. Je hebt echter bijvoorbeeld op school een vak als Hebreeuws, fakultatief, en ik dacht dat dat voor politiek ook wel zou kunnen. Daarnaast kan je, als je in de geschiedenislessen aan de twintigste eeuw toekomt, zeggen: nou doen we een trimester politiek, waarbij dan de leraar een inleiding geeft. Daarna kan de leerling dan politiek als vak doen in de uren die daarvoor zouden zijn vast-

— *Ik stel weer de beroemde eerste vraag, waar ik zo langzamerhand een apathie tegen begin te krijgen: geloof u dat een school zonder politiek mogelijk is?*

„Wat is dat moeilijk, want dan moet ik ongeveer weer hetzelfde zeggen, hè,

gelegd.”

— *Vindt u het aan te raden dat op confessionele scholen alle politieke richtingen gelijklijk aan bod komen?*

„Ja, dat vind ik heel belangrijk, omdat ik geen enkele waarde hecht aan het oordeel van iemand, dat hij heeft meegeregren van thuis; hij zal zelf krities moeten worden ten aanzien van alles wat er gebeurt in de maatschappij en in dit geval dan op politiek terrein. Met krities bedoel ik het bewust zijn van de beslissingen die je neemt, als je zegt ik vind iets goed, of ik vind iets slecht, dat je weet waarom. Vanuit een bepaalde houding bepaalde dingen te lijf gaan en die houding mag niet zijn, ik ben nou eenmaal katholiek opgevoed, dus stem ik K.V.P. Dat heeft geen enkele zin.”

— *Meneer Verwey wilde beslist geen partijpropagandisten op school halen. Wat vindt u daarvan?*

„Ik zou er tegen zijn, als je had gevraagd: moeten we uitsluitend partijpropagandisten op school halen, maar ik dacht dat het zeer zeker een onderdeel moest zijn van het vak politiek. Een partijpropagandist kan je, vooropgesteld dat hij eerlijk is, namelijk het beste vertellen, wat er op het moment in zijn partij aan de hand is.”

— *Als er nu Kamerverkiezingen zouden zijn, op welke partij zou u dan uw stem uitbrengen?*

„Ik denk, dat ik op geen enkele partij zou stemmen, mijn stem echter niet blanco zou laten, maar ongeduldig zou maken. Dat komt, omdat ik op het moment bij geen enkele partij aansluiting meer vind.”

Niet de P.v.d.A., die haar lange tijd heeft aangesproken, maar nu te rose is. Niet de P.S.P., waarvan ze de ideologie niet kan onderschrijven, hoewel ze beslist goede punten hebben. Niet D'66, dat, hoewel ze heel wat overhoop hebben gehaald in de Nederlandse politiek en wel een kritische instelling hebben, een doel nastreeft waar ze zich niet mee kan verenigen.

„Misschien wordt het de P.P.R., maar ik kan dat nog niet overzien. Ik vind dat ze goede ideeën hebben, maar ook slechte. Ik zal nooit zo gauw al is het maar één klein stemmetje geven aan een partij, waarvan ik niet weet wat ze ermee gaan doen.”

(vervolg pag. 1)

heeft daarom misschien wel te maken met belangengroepen. Groepen, die graag hun belang in ons zogenaamde democratische (= macht van het volk, wij zijn er zo trots op dat we hiervan mogen spreken, dat we het onze kinderen al in de eerste klas leren, naast b.v. dat we dijkenbouwers zijn) stelsel behartigd zien. Dat heet dan vertegenwoordigd zijn.

Je hebt groepen voor wie van belang is het geloof (o.a. K.V.P.), de landbouw (Boerenpartij), het democratische bestel (D'66), de belangen van de lagere volkingsgroepen (P.v.d.A.; dankzij de voorloper van welke partij je hier op school zit), de mens als individu (V.V.D.), de afkeer van de atoombom en elk militair geweld (men is ook tegen de dienstplicht) (P.S.P.), de gelijkheid van alle mensen en hun gelijke belangen (C.P.N.) en zo kan je nog wel een tijdje doorgaan. Nederland is gelukkig namelijk ontzettend rijk aan de meest uiteenlopende partijen. Iedere partij heeft een partijprogramma, waarmee ze de verkiezingen ingaat, maar waarvan het nog maar de vraag is of dat, wanneer de verkiezingen achter de rug zijn in praktijk wordt gebracht. In ieder geval hebben de partijen wel al leren inzien, dat ze hun kiezers niet zondermeer kunnen aantrekken, maar daarvoor wel degelijk een degelijk en de mensen aansprekend partijprogramma moeten opstellen. Daarin zal dan nog wel het beginsel van de partij (zie hier vlakboven) centraal staan, maar een hele berg andere verlangens en noodzakelijkheden komen er ook in voor. Zo bijvoorbeeld woningbouw, maatregel tegen luchtverontreiniging en verontreiniging in het algemeen (milieu-vervuiling heet dat dan), hogere lonen, lagere belastingen (het is niet voordelig voor een partij deze laatste twee punten andersom (dus hogere belastingen, lagere lonen, of iets dergelijks) te (moeten) stellen enzovoorts.

Akkoorden

Nu komen enkele partijen er wel eens achter, dat ze vrijwel dezelfde programma-punten willen verwezenlijken. Komen die partijen dan in beginsel en streven zo'n beetje overeen, dan gaan ze praten om zich aaneen te sluiten en gezamenlijk de verkiezingen in te gaan. Concentratie heet dit verschijnsel, dat nogal eens werkt aan de vervlakking van onze politiek. Aan de andere kant is het natuurlijk onzin apart door te gaan, als blijkt, dat je in feite allebei hetzelfde nastreeft. Concentratieverschijnselen doen zich de laatste tijd voor in het zogenaamde behoudende kamp (rechts) en wel tussen K.V.P., A.R. en C.H.U. In het zogenaamde progressieve (vooruitstrevende) kamp (links) gaat men dan ook al gauw aan een concentratie denken. Daar wordt dan over gepraat (o.a. door de P.v.d.A., P.P.R., D'66, P.S.P.). Men wordt het echter niet eens, er gaat een partij (P.S.P.) vandaar, het praten gaat toch door, de weggelopen partij komt terug er wordt weer gepraat en zo praat men nu nog (en wel in de vorm van het PAK; het Progressief Akkoord). Want wij mogen niet vergeten, kameraden, Alte Kameraden mag ik wel zeggen, politiek is praten, praten en nog eens praten. We zijn tenslotte zo handig in het praten geworden, dat als we gaan praten we elkaar kunnen vastpraten, maar geen klap verder komen met wat we willen, terwijl

dat toch zo ontzettend nodig is. Dat praten, het overleg, is de enige manier om in de Eerste- of Tweede Kamer en meer algemeen in elk bestuurlijk apparaat iets mee te delen en iets te bereiken. In de Kamer kan je zelfs vragen stellen, die met de hele rompslomp van beantwoording er omheen f 1000,- per stuk kosten.

Studenten

Omdat praten in de meeste gevallen niet verder helpt, vinden ondermeer de studenten, gaan ze hun wensen en eisen op een andere manier kenbaar maken. Ze praten (voorlopig althans) niet meer, maar voeren actie (zoals de studenten, die het Maagdenhuis bezet hielden en op die manier aandacht kregen voor hun problemen en wensen). Het overleg over democratisering van de universiteit dreigde namelijk te verzanden en op weinig vergaande veranderingen uit te draaien. Na de bezetting van het Maagdenhuis was men echter opeens stukken verder en, ook van regeringszijde, waar men tenslotte wetswijzigingen zal moeten doorvoeren, alsook van bestuurszijde veel bereidwilliger om aan de eisen van democratisering tegemoet te komen.

Op deze manier doe je natuurlijk zeer beslist aan politiek. Je treedt wel niet op voor een bepaalde partij, maar wel als een bepaalde partij, namelijk een die het op zich neemt de belangen van de studenten te behartigen. In Amsterdam doet dat de A.S.V.A. (Algemene Studenten Vereniging Amsterdam). Bovendien moet je uiteindelijk je veranderingen verwezenlijkt krijgen door de politieke partijen (en op dat moment is er zeer zeker sprake van politiek), die de wet op het hoger onderwijs zal moeten veranderen. Het is dan noodzakelijk zoveel mogelijk partijen mee te krijgen. Op het ogenblik is de situatie echter nog omgekeerd; de meeste partijen zijn nog gekant tegen wat de studenten willen en vooral wat ze ondernemen, behalve dan een C.P.N. en een P.S.P.

Juiste politieke informatie

Na deze toch wel belangrijke uitwijdingen over de Nederlandse politiek, kan je als konklusie van dit betoog stellen, dat we van heel veraf even naar politiek hebben gekeken. Dat betekent niet dat er veel meer over te zeggen valt in de strikte vorm van wat is politiek? Iedereen blijft je het antwoord op die vraag schuldig. Er zijn ook geen handboeken, die even rechtstreeks verklaren wat politiek nou eigenlijk is. Je zal hoogstens zoeken aantreffen met politieke denk-oelden en een verslag van een politiek systeem, dat op een gegeven moment ergens heerst. De enige manier dan ook om te weten wat er aan de hand is op politiek terrein — en dat is van onnoemelijk groot belang, omdat er daar voor jou beslist wordt — is: Juiste informatie over wat er op politiek terrein op een bepaald moment in een bepaald gebied aan de gang is.

Ton van der Koppel

Alles waartegen de vijand zich verzet moeten wij steunen, tegen alles waaraan de vijand steun verleent, moeten wij ons verzetten.

(Mao Tse Tung)

DE RUSSE SCHOOLO

De structuur van dit belangrijke lichaam is sinds de revolutie slechts weinig veranderd. Het basis-onderwijs bestond een tien jaar terug uit tien klassen. Deze was door examens na de vierde, de zevende, en de tiende in drie groepen verdeeld. Na de tiende kon men naar de universiteit gaan of de fabriek of de kolchose in. Er is bij dit systeem echter een bezwaar. De universiteiten kunnen het enorme aanbod van de tienjarige scholen niet aan. Het aantal jongelui dat van de tienjarige kwam, en niet naar de universiteit ging werd met het jaar groter. Deze jongens en meisjes vinden de hogere studies voor zich gesloten, en vinden zich te goed voor de kolchose en fabriek. De universiteit leidde dan ook een vrij „kleine” groep op voor leidende functies. Deze kon er zeker van zijn, als ze tenminste niet over een der tussentijdse examens struikelde, tot in lengte van dagen tot de intelligentia te horen, de nieuwe bovenlaag van de USSR. Naast de tienjarige kwam dan ook nog de Arbeids-reserveschool voor. Over dit schooltype wordt weinig gesproken. Het is bedoeld om minder intelligente kinderen op te leiden voor zuiver lichamelijke arbeid. Na deze school moeten ze vier jaar lang elk baantje aannemen dat ze geboden wordt. Om het probleem van de onwillige jongeren na de tiende klas op te lossen zijn er tijdens Chroetsow's bewind hervormingen doorgevoerd. Ten eerste zou tachtig procent van de beschikbare plaatsen op de universiteiten gegeven worden aan hen die reeds twee jaar gewerkt hadden. In de praktijk kwam dit echter op twintig procent neer. Een andere maatregel betrof de basis-school. Het aantal klassen werd van tien naar acht teruggebracht. Daarna moest men twee jaar praktische arbeid gaan verrichten. In die tijd mocht dan wel d.m.v. schriftelijke cursussen doorgestudeerd

worden. Na deze twee jaar was dan de weg naar de universiteit open.

Na de revolutie werd het onderwijs gratis. In '40, waarschijnlijk onder druk van de zware oorlogslasten, werd het school- en collegegeld weer ingevoerd. Het volk zag, zeker na de oorlog, deze maatregel als een bevoordeling van de hogere klassen. In '56 werd het onderwijs weer gratis.

De onderwezen vakken verschillen weinig van de onze.

Taal, rekenen, aardrijkskunde, geschiedenis, letterkunde etc. behoren evenals hier tot het rooster. Speciaal letterkunde en geschiedenis zijn interessant. Letterkunde vanwege het grote aantal lusuren, geschiedenis vanwege het feit dat het bijna alleen sociale geschiedenis is.

De culturele geschiedenis komt niet of nauwelijks aan bod. Bijvoorbeeld in de eerste klas, waar de Grieken en Romeinen behandeld worden. Er wordt daarbij slechts gesproken over de bar slechte toestanden van de horigen en lijfeigenen. De laatste klas behandelt de nieuwe geschiedenis na de revolutie. Deze beslaat echter ook uit de redevoeringen van partij functionarissen e.d. Verder komt de communistische ideologie om de deur kijken. Deze gebied namelijk alle landen socialistisch te maken.

Daaruit volgt uiteraard dat landen, in onze ogen bezet, bevrijd worden van het kapitalistische regime, waarbij het glorieus sovjet-regime gevstigd werd. Al met al heeft de staat een behoorlijke vinger in de onderwijs-pap. En niet alleen in zijn eigen pap maar ook in die van de andere sovjet-landen.

De invloed van de USSR kan zelfs zeer groot worden.

Kreatief denken is alleen voor mensen in het kremlin, mits ze hoog genoeg staan op de partijladder.

T.A.M. 4F

DE OVERGANG

We stonden te wachten voor de ingang van de school tot we naar binnen mochten. We holden over de cour om te kijken of alle drie onze namen op het briefje van 1 E stonden, en ja hoor! Omdat we vroeger op de lagere school altijd bij elkaar in de klas zaten waren we gek van blijdschap.

Na een paar minuten zaten we eindelijk in een klas en kregen allerlei gegevens over de school te horen. Wat oervervelend was.

Onze klasse docent werd Meneer de Nijs. De dag daarop:

Het werd wel een beetje 'n vreemde dag omdat we steeds van klas moesten veranderen en steeds met anderen docenten te maken hadden, wat we helemaal niet gewend waren maar toch was het erg leuk.

De docenten vielen ons erg mee op enkelen na.

Tot slot komen we tot de conclusie dat het een fijne school is maar het huiswerk vinden we achterlijk veel.

Anja, Lydia, Gena. 1 E

JOYCE

Enige tijd geleden is er bij uitgeverij De Bezige Bij een Nederlandse vertaling verschenen van de novelle Giacomo Joyce van de Engelse schrijver James Joyce. Het manuscript van dit werk dateert uit de jaren 1913/14. Nadat er in de biografie van James Joyce door Ellmann enige gedeelten waren gepubliceerd, volgde de volledige publikatie in 1968. In de tijd dat het werk geschreven werd bevond Joyce zich in Venetië waar hij de kost verdiende door les te geven en lezingen te houden. De novelle gaat over een leraar die verliefd wordt op een van zijn leerlingen. Zijn wensdromen waarin hij haar benadert en waarin zijn verlangens bevredigd worden en het zich bewust zijn van de afstand die er in werkelijkheid tussen hen bestaat worden beschreven in korte notities en gedachtenflitsen. Joyce verpersoonlijkt zichzelf duidelijk met de ik-figuur van het werk. De ik-figuur noemt zichzelf nl. een keer „Jamesy” en hij spreekt zijn vrouw een keer aan met de naam Nora (zo heette de vrouw van Joyce). Joyce blijft in dit werk op een ironische manier objektief. Dit blijkt bv. al uit de titel. Giacomo is nl. niet alleen de Italiaanse vorm van James maar het is tevens de voornaam van de legendarisch geworden minnaar Giacomo Casanova. En in dit boek komt Joyce als alles behalve een groot minnaar te voorschijn. Hoewel het verhaal maar 16 pagina's beslaat wordt het meisje er op een onvergetelijke wijze in beschreven. De stad Triëst wordt in het boek op dezelfde indirecte manier beschreven als Joyce in zijn andere werk de stad Dublin beschrijft. De stad krijgt het meeste reliëf als zij dient als achtergrond van het meisje en haar familie.

Omdat Joyce het boek zelf nooit gepubliceerd heeft had hij de mogelijkheid om de inhoud van het boek te gebruiken voor de andere werken waar hij toen aan bezig was. In die tijd legde hij de laatste hand aan zijn boek A portrait of the artist as a young man en begon hij aan zijn meesterwerk Ulysses. In deze twee boeken zijn veel elementen uit Giacomo Joyce gebruikt. Ook de hoofdfiguur is zoals Ellmann het zegt „de middelste zoon uit de literaire familie” (Stephen Dedalus uit A portrait en uit Ulysses, Giacomo Joyce en Leopold Bloom uit Ulysses). Giacomo is ouder en minder arrogant dan Stephen maar jonger en doelbewuster dan Bloom. Veel dingen uit Giacomo Joyce keren in Ulysses verder uitgewerkt terug. Vaak zelfs woordelijk. Bijv. de uitroep „Ignatius Loyola make haste to help me!” (Giacomo Joyce, blz. 5) keert woordelijk terug in de episode Scylla and Charybdes van Ulysses. Ook wordt er soms iets veranderd. Bijv. Trieste is waking rawly: raw sunlight over its huddled brouwtilen roofs, testudoform; a multitude of prostrate bugs await a national deliverance. Boelluomo rises from the bed of his wife's lovers's wife: the busy housewife is astir, sloe eyed a saucer of acetic acid in her hand.” (Giacomo Joyce, blz. 8) wordt in Ulysses: Paris rawly waking, crude sunlight on her leom

feyenoord - ajax

Het is zondag, vierentachtig september,, en voor de tijd van het jaar mag het weer van vandaag wel zeer fraai genoemd worden. Ik bevind mij op de stoffige, houten tribunes van het Feyenoordstadion, ook wel de Kuip genaamd, wat ik overigens niet inzie, want dit stadion lijkt meer op een pispotje zonder handvat. Deze staanplaats heb ik met moeite kunnen bemachtigen voor de niet geringe prijs van tweentwintig gulden en vijftig cent. Ik heb het kaartje dan ook gekocht bij een van de zwarte verkopers voor het stadion, hoewel de man lijkbleek zag, als of ie net in zijn broek had gedaan. De wedstrijd, die over vijf minuten begint, is de belangrijkste van het seizoen. Wie in deze wedstrijd als overwinnaar uit de bus komt is de kampioen van de competitie, die volgende week begint. De spelers zijn intussen al het veld opgerend, althans als je die verzameling verdorde grassprietjes wel een veld mag noemen, en Feyenoord maakt meteen al een goed begin. De voorste man namelijk, ik geloof dat het Romeijn is, struikelt over zijn eigen poten en daar al die verwaande Feyenoordkwasten omhoog kijken vallen ze allemaal over hem heen. Alle Ajaxsupporters liggen dubbel. Na enkele minuten vertraging begint de wedstrijd dan toch. En hoe! De scheidsrechter wil afblazen voor de aftrap, verslikt zich en . . . slikt zijn fluitje in. Maar geen paniek . . . gelukkig heeft er iemand uit het publiek een Dubro-fluitje bij zich, die hij van zijn moeder heeft gehad, omdat zij met Dubro afwast. De goede man stapt het veld (?) op en steekt de scheidsrechter zijn fluit toe, maar ongelukkigerwijze steekt hij hierbij de arbiter in het linkeroog. Het slachtoffer, toch al met het verkeerde been uit bed gestapt, briest van woede en pakt zijn boekje. Geheel buiten zijn zinnen draait hij de man om, maar ziet geen rugnummer, alleen de naad van diens regenjas. Maar de scheidsrechter trekt een gezicht van ik-moet-en-zal-z'n-nummer-hebben en scheurt de naad helemaal open om te zien of hij het soms niet verbergt, maar nu stuit de overspannen man op de naad van een lichtbruin colbertje. Hij doet weer hetzelfde, en na een truitje, blouse en twee hemden te hebben gepasseerd, stuit hij op de naakte rug, inclusief bil van de man, die nu heel langzaam rood aanloopt van woede. Tenslotte beginnen beide mannen elkaar de ogen uit te krabben, wat ik hoogst ongewoon vind op een voetbalveld. Gelukkig liep er toevallig een grote politiemacht rondom het veld, en enkele van hen halen de kemphanen uit elkaar. Maar nu weigert de man zijn fluit af te geven. Gelukkig kan de politie hem overhalen met enkele lieve woordjes en een paar rake klappen met de gummistok. En eindelijk kan het voetballen beginnen! Eerst moet er nog worden geloot, wie er mag aftrappen. De arbiter telt af: let-wiet-waait is eerlijk weg en Feyenoord mag beginnen. Na vijf minuten spelen doorzie ik als

voetbalkenner al meteen de tactieken van beide ploegen: ze proberen allebei te winnen, Ajax probeert het goed, Feyenoord doet vertwijfelde pogingen daartoe.

In de tiende minuut van de wedstrijd krijgt Johan Cruyff de bal van Krol. Hij glijdt langs Jansen, passeert Romeijn en Van Hanegem tegelijk, loopt langs Laseroms alsof hij er niet staat, maakt er een potje van, loopt terug, gaat voor Laseroms staan en passeert hem weer. Laseroms, voor gek gezet, grijpt woedend naar zijn hoofd, maar te hard. Hij wordt op twee brancards weggedragen, op de ene ligt Laseroms, op de andere zijn hoofd. Veldhoen valt in, en uit, want terwijl hij het veld oprent, zakt hij door zijn rechterpoot en hij kruipt met de staart tussen de benen terug. Intussen is Cruyff ook nog langs Israël gehold en knalt de bal keihard naast. Nu valt er enige vertraging, want de scheidsrechter gaat even met zijn Alfa Romeo de bal halen, die — naar later is gebleken — ergens in Rotterdam -

Noord is terecht gekomen. Na twintig minuten komt de scheidsrechter terug en de wedstrijd kan weer doorgaan. En nu blijkt pas hoe goed Ajax is. Achter elkaar vliegen de doelpunten er bij Feyenoord in. Na een fraaie combinatie met Keizer scoort Cruyff 1-0. Vanuit een corner scoort Soendergaard 2-0. Van Dijk kopt de derde erin. Rijnders scoort van 40 meter afstand 4-0. Cruyff en Van Dijk worden samen bij elkaar 30 maal gevloerd in het strafschopgebied, en Henk Groot nam de penalties 30 maal vlekkeloos. Cruyff schier er nog 15 in, Van Dijk 14, Keizer 11, Soendergaard iden, Rijnders 9, Laseroms en Israël plegen ieder 3 keer zelfmoord door in eigen doel te koppen. Vasovic kopt er een in en zelfs Bals kon er eentje inschieten. Ook Suurbier had zijn aandeel in 4 goals. Tenslotte wint Ajax hier met 106-0. Hoera voor Ajax! Doek!

Ernie Tee.

Matthias de Koning en Fred Zoomers

gesprek met:

ed. van thijn (PvdA) :

In het spraakgebruik gebruikt men woorden als links, rechts en radikaal. Zoudt u daarvan een korte omschrijving willen geven?

Ja, . . . Er is net een dik boek verschenen, dat zegt dat je deze termen niet kunt gebruiken.

M.i. echter zijn deze termen nog best te gebruiken. Links betekent eh . . . dat ze als politieke mentaliteit structurele wijzigingen wil aanbrengen, in de bestaande orde. Rechts betekent, dat die politieke mentaliteit de bestaande orde zoveel mogelijk in stand wil houden.

En zoudt u nu een omschrijving willen geven van radikaal?

Eh. . . het begrip radikaal is een variant van het begrip links. Radikaal betekent, geloof ik letterlijk (ik ben geen latinist) „tot in de wortels.“

Moet de school zich volgens uw mening buiten de politiek houden?

Zeer bepaald niet . . . Ik vind dat men in het algemeen het begrip politiek te veel ziet als een vies woord. Maar politiek betekent feitelijk de organisatie van de democratische besluitvormingen in dit land. Ik vind dat de school, die de leerlingen opvoedt voor de maatschappij (althans dat dient te doen) dat die de leerlingen ook dienst op te voeren in de zin van het staatsburgerschap. Uit dien hoofde vind ik, dat er veel en veel meer aandacht aan de politiek besteed moet worden.

Zoudt u dan willen zien, dat politiek als apart vak op het lesrooster komt te staan, of als onderdeel van geschiedenis?

Nou, ik zou zeker niet zeggen als onderdeel van geschiedenis, hoewel geschiedenis en politiek wel aanrakingspunten hebben. Maar politiek is veel meer. Politiek is het functioneren van een democratisch stelsel en ik voel dus meer voor een apart vak.

Is het mogelijk, dat beslissingen op school worden genomen volgens de methode van: één man, één stem?

Dat lijkt me niet erg goed mogelijk. Je moet onderscheid maken tussen de organisatie van een politiek systeem, waar iedere burger een gelijke plaats in de samenleving heeft, dus ook gelijk stemrecht, en . . . een organisatiestructuur, die andere doeleinden heeft, dan het maken van wetten, zoals de school bijvoorbeeld. Een school met zo'n organisatiestructuur heeft een bepaalde arbeidsverdeling tussen de leden, die een schoolgemeenschap vormen. Ik vind zeker, dat de leerlingen

een een veel grotere vorm van inspraak moeten krijgen, maar ik zou niet zo ver willen gaan, dat dat op de basis van één man, één stem zou moeten gebeuren.

h. vonhoff (V.V.D.)

In het spraakgebruik gebruikt men woorden zoals links, rechts en radikaal.

Ja, dat is een moeilijke vraag voor mij, omdat, zoals ik altijd al gezegd heb, de woorden links en rechts niets zeggend zijn. Links dat is niet confessioneel, rechts is wel confessioneel. Dat is een bruikbare onderscheiding, zo zit men ook in het parlement. Hetzelfde geldt min of meer voor het woord radikaal, eh radikaal als zodanig betekent konsekwent, men kan zowel radikaal extremistisch eh . . . eh socialistisch denken als radikaal socialistisch, evenzo liberaal radikalisme.

Kunnen volgens u mening politiek en godsdienst gescheiden zijn?

Dat hangt af van de inhoud, die je er aan geeft. Naar mijn gevoel kunnen ze het niet.

Kan de school zich buiten politiek houden?

De school kan zich niet buiten de politiek houden. Ik ben een voorstander van het geven van politieke voorlichting op scholen. De school moet zijn leerlingen prepareren op zo veelzijdig mogelijk functioneren in de samenleving. Dit is ondenkbaar als er niet over de politiek mee is gedacht. Het is wel zo dat het geven van die politieke informatie op school met name een ander karakter moet hebben dan verkiezingspropaganda.

Zoudt u dit in de vorm van een vak willen zien of onder het mom van een geschiedenisles?

In geschiedenisles zullen de politiekstructuren allicht ter sprake komen. Onder het mom zou ik niet een goeie term vinden, maar ik kan voorstellen dat het bij andere lessen zou gebeuren. Bij aardrijkskunde b.v., het kan ook heel goed bij het lezen van bepaalde literatuur; bij het lezen van vreemde talen. Ik zou dat niet zo willen scheiden, maar uit het behandelen van de geschiedenis in zijn totaliteit blijken de maatschappijstructuren.

Men wil de stemgerechtigde leeftijd verlagen tot 18 jaar. Wat is hierover uw mening?

Ik ben er een groot voorstander van. Ik geloof dat dit een gelijktrekken is. Achttien is n.l. niet alleen de kiesgerechtigde leeftijd, maar ik geloof dat de burgerrechtelijke handelsbekwaamheid en de politieke handelsbekwaamheid in de moderne samenleving moeten komen te liggen op 18 jaar en daar dient dus de volledige volwassenheid te beginnen. Ik leg niet de gemakkelijke banden,

die wel worden gelegd met de dienstplicht. Dat is allemaal geklets en heeft met die militaire dienstplicht als zodanig niets te maken.

Is het mogelijk dat beslissingen op school worden genomen volgens de methode: één persoon één stem?

Neen, dat is niet mogelijk en die richting moeten we ook niet opgaan. Het aandringen op het systeem één persoon één stem is het terugverlangen naar oude democratische vormen, uit de oude stam verbanden. Dan ga ik er maar aan voorbij dat de vrouwen geen stemrecht hadden

en de slaven natuurlijk ook niet. De volksvergaderingen die hadden dat type. Dat was op zichzelf toen een redelijke constructie, omdat degene die dan meestemden in feite voor het geheel dezelfde verantwoordelijkheid had. Dat is in een schoolsituatie niet het geval. De verantwoordelijkheid is niet dezelfde. Het geven van één man één stem is een verkeerde zaak omdat het geen rekening houdt met het feit dat de velden van leerlingen-leraren, dat dat heel anderssoortige verantwoordelijkheden zijn, die moeten komen.

Naar mensen met geld wordt altijd geluisterd. (Chinees gezegde)

J. van eupen: PPR

Kom maar op met je vragen!

Ja . . . Een vraag die betrekking heeft op het vak godsdienst bij ons op school: Hoe kan politiek een logisch gevolg zijn op de lezing van de evangelie? Lees je b.v. Marx dan kom je vanzelf tot politiek?

Marx is natuurlijk iemand die geschreven heeft over de samenleving, over de maatschappij en daar een hele visie op had en dat heeft gevolgen voor de politiek. Want politiek is namelijk alles wat invloed heeft op de maatschappij, op de samenleving.

Nu kan het evangelie invloed hebben op de samenleving, maar ik vind het een beetje griezelig om te zeggen: vanuit een evangelie of van de Heilige Schrift kom je persé tot deze of die politiek. Dat is bijvoorbeeld een bezwaar dat wij als radicalen tegen de zgn. confessionele partijen hebben. Dat die vanuit het evangelie zeggen: nu moet er deze politiek gevoerd worden.~

Moeten politiek en godsdienst gescheiden zijn?

Politiek en godsdienst kunnen niet gescheiden zijn. D.w.z. politiek moet rekening houden met alles wat er in de samenleving is en daar hoort godsdienst ook bij. Maar van de andere kant, en wat je waarschijnlijk bedoelt, heeft godsdienst ook gevolgen voor de politiek? Als het echt een godsdienst is die zich niet buitenspel zet, die niet de mens in een isolement zet, in een groepje naast de wereld. Maar als een godsdienst zo beleefd wordt dat het ook gevolgen heeft voor de hele houding t.o.v. de samenleving, dan kun je niet zeggen we beperken de godsdienst tot het innerlijke leven van de mens of tot de „ziel en zaligheid“. Godsdienst heeft op die manier wel invloed op de politiek. Godsdienst kun je dus niet scheiden van politiek, maar het is iets anders om te zeggen: de kerk gaat uitmaken voor de mensen welke politieke keuze ze moeten doen.

School en politiek

Moet de school zich buiten de politiek houden?

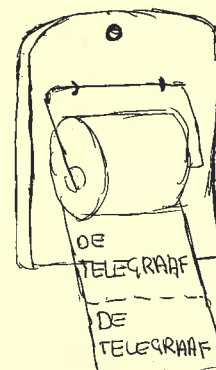
Hier geldt hetzelfde als voor de godsdienst: de school kan zich niet buiten de politiek houden. Maar het zou fout zijn als een school voor de leerlingen ging uitmaken hoe zij zich met politiek moeter bezighouden.

Wordt dat wel gedaan, dacht u?

Dat kan een school natuurlijk niet. Een school kan niet zeggen je moet je op zo'n manier met politiek bezighouden. Ik geloof wel dat het nodig is dat politiek in de hele onderwijspolitiek ter sprake komt. Je hebt in Nederland alleen nog te veel mensen die zeggen dat politiek een vuil zaakje is. De Telegraaf zorgt dat de menigte er steeds meer in komt. Dat is een hele foute opstelling, want iedereen heeft belang bij politiek. Daarom moet iedereen belangstelling hebben voor politiek en dat moet al op school geleerd worden.

Moet politiek als apart vak op het lesrooster staan?

Politiek? Ik weet niet direkt of het vak zo moet heten, maar vragen over de maatschappij moeten wel in het lesprogramma ter sprake komen. Je kunt het maatschappijleer of politieke vorming noemen, dat is misschien beter dan politiek. Het gaat erom de leerlingen op te voeden tot het kunnen maken van een politieke keuze.

WOLFS

One man, one vote

Is het mogelijk dat beslissingen op school genomen worden volgens de methode van de politiek? 1)

Ja, als je daar mee bedoelt dat de leerlingen en leraren samen beslissingen moeten kunnen nemen op een school dan zeg ik dat ik daar wel voor ben. De studenten zijn er voor dat ieder één stem heeft. Op een middelbare school is dat voor de leraren toch wel moeilijk te verteren, denk ik, en zij zullen zeggen (daar zit iets in), er zijn dingen die door de leraren veel beter beoordeeld kunnen worden dan door de leerlingen.

1) Deze vraag in latere interviews veranderd in: . . . volgens de methode van één man, één stem.

Spreek zacht en bescheiden, doch draag altijd een grote stok.

ANTI AKTIE

Het ontstaan van de Aktiegroep Pius-X in het vorig schooljaar was voor mij reden om, samen met Peter Pennekamp, een Anti-Aktie-groep op te richten.

Allereerst wilden wij d.m.v. een handtekeninglijst de leden der Aktie-groep ervan overtuigen, dat niet iedereen dezelfde ideeën heeft als zij. Dit werd echter een mislukking, niet omdat er geen aanhangers zouden zijn, maar omdat vele leerlingen helaas te lamblig zijn om een handtekening te zetten (om nog maar niet te spreken van degenen die helemaal geen mening hebben). Tot deze conclusie was ik gekomen nadat ik de meningen hier en daar gepolst had. Maar nu de klap op de vuurpijl: enkele leden der Aktie-groep zetten zelf hun handtekening (!!).

Hieruit kunnen we twee dingen afleiden: of zij staan niet vast achter hun eigen principe, waardoor ze het snel prijsgeven, of ze vinden hun daad humoristisch. Het laatste is, meen ik, waar en het staat dan ook als een paal boven water, dat we hier met een aantal kleuters te doen hebben. Dat ook hun ideeën van deze aard zijn, zal ik hierna proberen uiteen te zetten.

Niet uitvoerbaar

Allereerst enkele onderwerpen, waartegen de Anti-Aktie-groep zich niet verder verzet, omdat ze zó idealistisch zijn, dat ze op den duur toch wel onuitvoerbaar zullen blijken te zijn.

Strafcommissie: Als deze democratisch wordt gekozen (en dat is natuurlijk ook noodzakelijk), dan zitten er even veel leerlingen als leraren in. Hoe idealistisch men ook is, het zal onvermijdelijk zijn, dat leerlingen voor leerlingen pleiten en leraren voor leraren. Het voorstel deze commissie in te stellen is dus irreal.

Inspraak bij het benoemen van leraren en bij verlenging van tijdelijke aanstellingen. De leraren zelf hebben wat dit betreft geen inspraak, omdat dit de collegiale verhoudingen tussen de leraren onderling niet ten goede zou komen. Alleen al vanuit dit standpunt gezien is inspraak van de leerlingen onmogelijk; immers, het zou te gek zijn als de leerlingen wel en de docenten géén inspraak hadden bij dit onderwerp. Maar er is bovendien nog een punt, dat inspraak onmogelijk maakt: als op een gegeven moment de leerling zou kunnen medebeslissen over het lot van zijn leraar, dan zou de verhouding

leerling-docent wel erg gek komen te liggen, nietwaar?!

Verzet

Dan vervolgens enkele punten waartegen wij ons wel verzetten.

Inspraak bij boekenkeus en onderwijs methoden. Deze kan niet door de leerlingen geschieden. Immers, de leraren zijn beter in hun vak thuis, dan welke leerling ook en kunnen dan ook het beste beslissen over boeken en methoden. Als leerlingen medebeslissen zullen zij wellicht boeken en methoden kiezen, die weliswaar gemakkelijker, maar tevens ook minder goed zijn.

Contact van onze school met andere „democratische bewegingen.“ Nu de S.B.O. is opgeheven zijn er slechts enkele nietsbetekenende groepjes over (t.w. Vaag). Bovendien worden deze groepen veelal geleid door werkschuwe, bedschuwe (denk aan de Dam), langharige elementen. Ieder kan het zijne erover denken, maar mijns inziens is contact met deze groepen niet aan te raden. Deze mensen zitten namelijk voor een groot deel niet op een middelbare school; zij worden na lagere school, ulo, beroepsopleiding etc. bijvoorbeeld fabrieksarbeider en hebben als zodanig andere belangen, dus andere meningen. Daarom is het niet mogelijk om met deze mensen te werken aan een democratisering van onze school.

A.S.B.O.

Dit zijn de belangrijkste onderwerpen; natuurlijk zijn er nog veel meer, maar het zou te ver voeren, deze allemaal te bespreken.

Tenslotte wil ik nog iets zeggen over een blauw formulier van de A.S.B.O., dat ons laatst bij de uitgang ter hand werd gesteld. Ik neem mijn pet af voor de sluwheid van de leiders van deze organisatie! Blijkbaar hadden zij niet genoeg leden, en nu proberen zij d.m.v. „chantage“ leden te werven: (ik haal aan) „als lid van de A.S.B.O. kun je reduksies krijgen, bovendien steun je dan het streven naar onderwijsvernieuwing.“ Zij zullen nu vast en zeker een stroom van nieuwe leden krijgen, waar het hen ook om te doen is. Maar dit zijn passieve leden, d.w.z., zij steunen niet de democratisering, maar willen louter gebruik maken van de redukties! Het blijkt dus wel dat de nobele ideeën van de democratiserders, lang niet zo nobel zijn als ze wel lijken!

Matthieu Besseling

De reactie op dit stuk is helaas verloren gegaan. Misschien dat hij in het volgende nummer komt, alhoewel je je afvraagt of het de moeite waard is te reageren. De onzin van dit stuk spreekt namelijk voor zichzelf.

iemand van de aktiegroep

POLITIEKE BEWUSTWORDING

In dit artikel zal ik mij voornamelijk beperken tot de lagere klassen, deels omdat politieke bewustwording in de lagere klassen het meest nodig is, deels omdat over de hogere klassen door anderen al iets is geschreven. 95 procent van de leerlingen van de lagere klassen weet weinig of niets van politiek af, en voor zover ze nog een mening hebben over de politieke situatie zoals die op het ogenblik is, is dit meestal de mening van de krant die bij hun thuis wordt gelezen (helaas maar al te vaak de Telegraaf).

Omdat de school niet alleen de taak heeft leerlingen kennis bij te brengen, maar ook om de leerlingen een bewuste en kritiese levenshouding bij te brengen, moet de school aan deze toestand iets, of liever gezegd een heleboel, veranderen. De school kan met de hieropvolgende punten vrijwel direct beginnen:

a. In de geschiedenis moet niet jarenlang geleuterd worden over de middeleeuwen enz. maar men moet zo snel mogelijk zien toe te komen aan de geschiedenis van de laatste 50 jaar, die vele hedendaagse toestanden verduidelijkt en tevens veel interessanter is. (Dit moet natuurlijk wel objectief gebeuren, maar daarover later meer).

b. De school moet de leerlingen meer stimuleren om aan politiek te doen, in plaats van bewust geen politiek op school toe te laten of, nog erger, slechts één richting!

c. De godsdienstlessen kunnen beter besteed worden aan politiek en levensbeschouwing, dan aan, zoals nu vooral in de lagere klassen gebeurt, het volkomen zinloos overschrijven van de testamenten. (Dit kan binnen het kader van de mammoetwet; immers: het vak godsdienst blijft gehandhaafd, alleen heeft het een andere inhoud gekregen).

„Germaine! Mu plu.“

door:

Jane Birkin en Serge Gainsbourg.

Tja, beroerde geschiedenis, dat liedje. We zien niet in, dat men zich daar zo druk om maakt. Neem nou meneer Philips. Wordt hij ernstig ziek? Lag hij dagen in bed?

Nee, toen de commerciële winst binnen was, nam hij koeltjes de plaat uit de produktie. En waarom?

Is het zo vreselijk, als een man de trein naar zijn broer probeert te halen, in een onweersbui? Nee, wij snappen dat niet . . .

Om onze mening te benadrukken volgt hier een gedeelte van de originele tekst, zonder plichtplegingen gepubliceerd:

„Germaine! Mu plu.“

„Germaine! Germaine!

O, hoei Germaine!

Mu paraplu

ik ga naar broer

ik kom daar vaak zonder plu

het plent en het plent en het plent

vooral buiten de trein

het plent en het plent

en ik moet per trein.“

En dat gehijg? Wie maakt zich daar nou sappel over, een doodmoeie man, zuchtend omdat ie moest hollen om de trein te halen.

BB & MG

d. Een gedeelte van de studie-uren van de eerste klassen kan hier ook aan worden besteed.

Op iets langer termijn kan er voor degenen, die veel belang stellen in politiek avonden en middagen worden gehouden, waarop een of meer vertegenwoordigers van verschillende politieke partijen kunnen worden uitgenodigd. (Ik zeg bewust meerdere, omdat anders het gevaar schuilt van zeer eenzijdige voorlichting, b.v. alleen KVP). Politiek is zo belangrijk, omdat wanneer men geen politieke mening heeft dan, zoals Marcuse zegt een consumptiemens wordt in een consumptiemaatschappij: men weet van de dingen te weinig af, heeft daarom geen mening, gelooft daarom maar wat de televisie en de kranten zeggen en zakt zo steeds verder weg in het moeras van de consumptiemaatschappij. Om dit te voorkomen moet de school de leerlingen obejectief en krities leren denken, door ook objectief en krities les te geven, en door subiectieve boeken zoals Onze Nederlandsche Stam en Staat en het aardrijkskundeboek, waarin respectievelijk de goedkatholieke levensstijl van 30 jaar geleden wordt opgehemeld, en het communisme voortdurend wordt aangevallen, ten spoedigste af te schaffen.

Als de schoolleiding zegt, dat hun taak vooral is de leerlingen op te voeden, moeten ze de leerlingen ook objectief opvoeden en krities leren denken. Hiermee moet in de eerste klas al worden begonnen, anders is het al te laat.

Ben Bugter

je t'aime, moi non plus
originele tekst om te vertalen

je t'aime, je t'aime
Oh oui je t'aime
Moi non plus
Oh mon amour

t e r m e n

D'66: DEMOCRATEN '66

P.v.d.A.: PARTIJ van de ARBEID

K.V.P.: KATHOLIEKE VOLKSPARTIJ

C.P.N.: COMMUNISTISCHE PARTIJ NEDERLAND

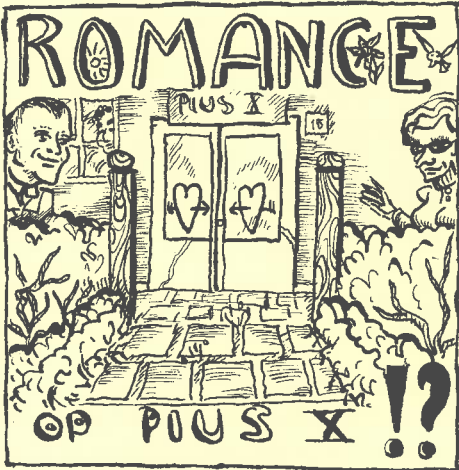
V.V.D.: VOLKSPARTIJ VOOR VRIJHEID EN DEMOCRATIE

P.S.P.: PACIFISTISCH SOCIALISTISCHE PARTIJ

C.H.U.: CHRISTELIJK HISTORISCHE UNIE

A.R.(P): ANTI REVOLUTIONAIRE(N) (PARTIJ)

P.P.R.: POLITIEKE PARTIJ RADIKALEN

De Pius X bevolking is druk in de weer...
 Weet je 't al? Onze franse lerares Vlessing is er met de geograaf Dendrikse van door!
 O!

Dit verontrustende feit is niet onopgemerkt gebleven bij de leraren. Opeenvergadering:
 Dit kan zoiet!
 Wij zullen iets moeten doen; ze opsporen bij voorbeeld. Zal ik de leiding nemen?
 Oké!
 aldus volgens de grote natuurkundige detectivemenzer HEL

Na deze moedige woorden gezegd te hebben, pakte hij een zelf-made loupe... en begon ijverig naar sporen te zoeken!
 behaarde hand van Hel "Holmes"
 Luus
 Voetstap van een manspersoon.

conrector Ketels, die zijn kostbare tijd verpraat met een schattig meisje uit 3B
 Sorry hoor, ik zoek Vlessing, en Dendrikse!
 Scheer je weg, ui!

Hel Holmes komt de klas-sieke heer Kriek tegen.
 U weet, ik ben een druk bezet man, maar ik vraag U toch: hoe staat 't met uw onderzoek?
 Slecht, beste man!

Amicus (= vriend), ik voeg mij bij U...!
 O! Juist ja!
 VENI VIDI VICI

Plots: HABEO ID! *
 Twee kaartjes naar Parijs! Het bewijs! De floeperds!
 *ik heb het! (origineel synoniem van eureka)

Er wordt besloten naar Parijs te gaan. Een select groepje, bestaande uit:
 Misschien moet ik wel eventuele huwelijken sluiten! Wie weet!
 pater Dartelberg

(a²+b²) Bobbelaar en zijn grote vriend de musicus Nicolaas Hekmans
 Parijs! Haaa!

soef-soef
 een vliegtuig zal hen naar Parijs brengen.

Och het noodlot blijft onze vrienden achtervolgen. Het vliegtuig stort naar in de... slot er plas!
 BLAF!!

Onze behendige vrienden weten zich te redden. En... een gelukkig 'nongeluk': een stelletje meerminnen brengt ze aan wal!
 houd vol! ik kom er aan!
 help!

Inderdaad - het is bedroefend - maar 't is zo!
 Zo, het is afgelopen met jullie! Kom maar gauw mee!
 O!!

Voor straf gaan de beide wegloperds naar de rector. Deze zegt de volgende vreselijke woorden:
 Jeder 55 keer het reglement overschrijven! Een volgende keer worden jullie geschorst!
 Hu! Hu!

Tja, Pius-tieners, ik zal jullie alleen adviseren: kijk uit je doppen, of je ze soms ergens samen... oké?
 want je weet: Voorkomen is beter dan blussen!
 -daaaaag!!!-

HO TSJI MINH

In 1934 werd hij gearresteerd en in de gevangenis gestopt. (Daar heeft hij „Gevangenisdagboek“ geschreven). Hij ontsnapte echter en in 1938 duikt hij in Rusland weer op. Hij werd weer naar China gezonden en daar ontmoette Ho twee Vietnamese opstandelingen. Zij sloten zich bij Ho aan en in 1941, toen Vietnam door Japan werd bezet, ontstond de Vietminh (een verzetsorganisatie).

vrijheids held

Na de oorlog roept Ho de onafhankelijke republiek Vietnam uit. De Fransen waren echter nog in Vietnam en pas in 1954 worden de Fransen bij Dien Bien Phoe verslagen en verdreven.

Vietnam wordt verdeeld in twee stukken; het noorden o.l.v. Ho, het zuiden o.l.v. een prowesterse regering.

2 jaar na de ondertekening van dit verdrag zouden er dan verkiezingen moeten worden gehouden over de hereniging van de twee delen.

De V.S. steunden echter de Zuidelijke regering en zij wisten de verkiezingen niet door te laten gaan, door de zuidelijke regering te laten weigeren mee te werken.

Dat was dan de aanleiding van de strijd in Vietnam en niet al te lang hierna begonnen Zuid-Vietnam, gesteund door de V.S. en Noord-Vietnam een oorlog. Ho was begonnen in het noorden met opbouwen van een socialistische maatschappij. Dit werd tijdelijk onderbroken, doordat er in het noorden een gebrek aan voedsel ontstond, vanwege de oorlog.

Ho voerde landbouwhervormingen in, die wegens tijdgebrek op een harde manier werden uitgevoerd.

Toch bleef de steun van de bevolking groot.

Ho ging zich de laatste jaren steeds minder met de regering bemoeien, omdat hij vond, dat jongere mensen het land moeten besturen.

En van ongeveer 1966 af begint Ho zich terug te trekken en gaat een teruggetrokken leven leiden.

De laatste tijd van zijn leven brengt hij door in de bergen in het noorden.

Om zijn optreden voor het volk wordt Ho Tsji Minh, zowel in het zuiden als in het noorden van Vietnam vereerd als een vrijheidsheld.

Wim Dekema

Op woensdag 3 september j.l. is de Noordvietnamese president Ho Tsji Minh overleden.

Hoewel het te verwachten was, dat Ho binnen niet al te lange tijd zou overlijden (hij was 79) kwam het bericht van zijn dood toch als een schok.

Het overlijden van Ho is een groot verlies voor het Vietnamese volk en voor de socialistische beweging.

Waarom dit verlies zo groot is, zal ik in het volgende proberen duidelijk te maken:

Zowel over zijn geboortedatum, als over Ho's jeugd is weinig bekend. Zijn vader was een letterkundige, die het arm had, omdat hij weigerde voor het toen heersende koloniale bestuur te werken. Ho werd in zijn jeugd grondig geschoold in de Boedhistische en Confucianistische leer.

Later heeft hij de school verlaten en werd kajuitsjongen op de grote vaart. Na enkele jaren vestigde Ho zich in Parijs, waar hij zich aansloot bij een sociaal-

demokratische beweging.

Toen de oktoberrevolutie in Rusland was uitgebroken (1917), kreeg Ho grote bewondering voor Lenin.

In 1923 ging hij naar Moskou om te studeren aan een soort universiteit, die zich bezighield met het geven van politieke scholing aan buitenlanders.

Hij werd samen met Borodin door de 3de internationale naar China gestuurd, waar hij werkte aan de Russische ambassade in Kanton.

ANTWOORD

Zouden miss Q en miss X t/m Z geen bedreigingen meer aan de redactie willen sturen.